

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

పీటర్ లిఫ్ట్ మొదలు

వెల - ₹ 10.00

నైయబాబు

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 42 సంచిక: 10

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎకిక్షరాల భరద్వాజ మహారాజ్
బ్రహ్మముఖుతి దినోత్సవము

(09.02.2025) ~ (13.02.2024 తిథి)

శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ టిప్పు సన్మిధానము, గుమ్మతంపాడు గ్రామంలో జరుగు
పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగా సమేత భరద్వాజ మహారాజ్ లీలా కళ్యాణ మహాత్మపు వేడుకలు.
మార్చి 5, 6, 7, 8 మార్చి 9 తేదీలు - 2025

కార్యక్రమ వివరములు

మార్చి 5, 2025, బుధవారం

ఉదయ కార్యక్రమములు

- గం|| 5:30 - పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి మిలియు పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మేలుకొలుపు సేవ,
విచిచి గృహమునకు ఆహ్వానించుట.
- గం|| 6:00 - శ్రీ సాయిబాబా కాకడ ఆరతి.
- గం|| 7:30 - పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సమాధి అభిషేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ.
- గం|| 8:30 - అల్పాహోర వైవేద్య సేవ.
- గం|| 9:00 - ప్రసాద వితరణ.
- గం|| 10:00 - పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాష్టరుగాలిని వరుసిగా, పూజ్యశ్రీ అమృగాలిని వథువుగా చేయుట,
వాల పాదుకలకు పంచామ్యతాలతో అభిషేకము, వేద పారాయణ, వస్తు సమర్పణ, మంగళ హరతులు.
- గం|| 12:00 - మధ్యాహ్న ఆరతి.
- గం|| 12:30 - మహా సివేదన,
తదనంతరము ప్రసాద వితరణ.

సాయంకాల కార్యక్రమములు

- గం|| 4:00 - పూజ్యశ్రీ సాయిబాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి, పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మిలియు మహాత్మలకు
కాఫీ సివేదన.
- గం|| 5:00 - పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్, పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మల ఎదురుకోలు మహాత్మపు ముఖులు,
వరపూజ, లగ్గుపత్రిక.
- గం|| 7:00 - గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గాలతో సద్గౌప్యి.
- గం|| 9:00 - శేష హోరతి.
- గం|| 9:30 - ప్రసాద వితరణ.

మార్చి 6, 2025 గురువారం

ఉదయ కార్యక్రమములు

- గం|| 5:30 - పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి మిలియు పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మేలుకొలుపు సేవ,
- గం|| 6:00 - శ్రీ సాయిబాబా కాకడ ఆరతి.
- గం|| 7:30 - పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సమాధి అభిషేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ.
- గం|| 8:30 - అల్పాహోర వైవేద్య సేవ.
- గం|| 9:00 - ప్రసాద వితరణ.
- గం|| 10:00 - శ్రీ సాయినాథుని సస్మాగిలో, మహాత్మల సమక్షంలో, వేద మంత్రాలతో,
పూజ్య గురు దంపతుల లీలా కల్యాణ మహాత్మపు వైభవము.
- గం|| 2:00 - భోజన ప్రసాద వితరణ

(మిగతా వెనుక కపర్ పేజీలో)

నిత్యజీవితంలో ధర్మధర్మాలను

నిర్దయించడం ఎలా?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

మన సమాజంలో అతి చిత్రము, దురవగాహమూ అయిన అంశాలలో వర్ణవ్యవస్థ ప్రధానమైనది. ఒక వంక అది ఆర్థమూ, వైదికమూ కనుక ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ వర్ణభేదాన్ని పాటించి తీరాలని చేపేవారు కొందరు. అది మానవత్వానికి కళంకమని, ప్రకృతిలో అన్ని విధాలా సమానులైన మనుషుల మధ్య అగాధమైన భేదాన్ని సృష్టించి హిందూ సమాజాన్ని భిన్నాభిన్నం చేసినదనీ, కనుక దానిని ఎంత త్వరగా రూపుమాపితే అంతమంచిదనీ తలచేవారూ వున్నారు. ఈ రెండు దృక్పథాల మధ్య అనిశ్చింతలో వ్యాపిసిని వారెందరో! ‘ఎవరిష్టం వారిది!’ అని సమాధానపడడానికి వీలులేని అంశాలు యిందులో యిమిడి యుండడంచేత. యిరుపక్కాలతో రాజీపడదలచినవారికి జీవితంలో ప్రతి చిన్న సందర్భంలోనూ అంతస్సంఘర్షణ తప్పదు.

స్వధర్మాన్ని విడనాడితే యిక పారమార్థిక వికాసమే వుండజాలదన్న శాస్త్రవాక్యాలు ఒక వంక కళ్యాంత్రజేస్తుంటే, ఏ కారణంగానైనా సాటి మానవుణ్ణి అవమానంగా చూడడం సమర్థనీయంగాదన్న అంతస్కరణ బోధ పిడికిలి బిగిస్తుంది. ఈ సమస్యను పరిష్కరించుకోనంతసేపు ఏ పని చేసినా ఆ అంశం మేరకు శంక మిగిలివుండి చిత్రశుద్ధి లోపిస్తుంది. అంతకంటే మనిషికి బలహీనత యింకొకటి వుండదు. అది ఆత్మవిశ్వాసానికి తీరని దెబ్బ!

ఈ సమస్యకు పరిప్యార్థం అనుకొన్నంత కష్టం గాదు. ధర్మానికంతటికీ మూలమైన మనుస్మర్తి యిలా చెబుతుంది.

శ్లో॥ త్రుతిః స్వృతిః సదాచార
స్వస్యచ ప్రీయమాత్మనః।
ఏతచ్చతుర్విధం ప్రాపులః
సాక్షాధర్మస్య లక్షణమ్॥ (2:12)

తా॥ “త్రుతి, స్వృతి, సత్పురుషుల ఆచరణ, ఆత్మసంతృప్తి యిలుగూ ధర్మం యొక్క లక్షణాలని పెద్దలు చెబుతారు”

త్రుతి అంటే వేదాలు, స్వృతి అంటే ధర్మశాస్త్రాలు, సదాచారమంటే సత్పురుషుల ఆచరణ విధానం. చివరిది ఆత్మ సంతృప్తి ఒక పని ధర్మబద్ధమైనదేనన్నది.

మొదట వేదం ఒక విషయంలో నిర్దయమేమి చేసిందో ఆర్థమవ్వాలి. దాని కనుగొంగా స్వృతి ఆ విషయంలో చెప్పినది తెలియాలి. ఇవి రెండూ సామాన్యుల కర్మమయ్యవిగావు. కనుక సత్పురుషుల ఆచరణ విధానాన్ని బట్టి మొదట రెండింటినీ తెలుసుకోవచ్చు. అలాంటివారు మనకర్మం కాని దానిని వాచా వివరించగలరుగూడ - యుద్ధరంగంలో ఆర్జునుడికొచ్చిన సందేహాన్ని, శ్రీ కృష్ణుడు తీర్పినట్లు.

ఇన్నీ వున్న కూడా చివరి అంశమైన ఆత్మసంతృప్తి కూడా వుండాలి. అందుకే మనుస్మర్తి యిలా అంటుంది

శ్లో॥ సర్వంతు సమవేక్ష్యైదం

నిఖిలం జ్ఞాన చక్కణా!

త్రుతి ప్రామాణ్యతో

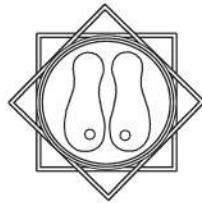
విద్యాన్ స్వధర్మ నివిశేత షై॥ (2:8)

తా॥ “ఈ ధర్మశాస్త్రాన్నంతటినీ వివేకి తన జ్ఞాన

సౌమయోద్ధర

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుచ్ఛి:42

ఫిబ్రవరి - 2025

సంచిక:10

ప్రమాణ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	సిత్యజీవితంలో ధర్మధర్మాలను నిర్దియించడం ఎలా?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపుత్రు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	మాస్ట్రోరుగారు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	08
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి పల్చిల	12
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
06.	బుద్ధ ధ్యాన హ్యాదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	17
07.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	19
08.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి రామరాజు శిలీష	25
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ వెంకట రమణయ్య	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంపత్తుర చందా : ₹100-00

నేత్రంచేత పరిశీలించి యిది వేద ప్రామాణికమని తెలిసి ఆచరణ కుప్రకమించాలి.”

అంటే తాను చేసే పని వేద ప్రామాణికమన్న ఆత్మసంతృప్తికరమైన విశ్వాసం కల్గితేనే ఆచరించాలి. కారణం అలాటి విశ్వాసానికి బదులు శంకతో, సందేహంతో, అసంతృప్తితో, విముఖతతో ఆచరించినది ధర్మం కావడానికి ఏలులేదు. ఒక్క ఉదాహరణ- ఒక పేదవాడికి దయతో యిచ్చినది దానమవుతుందిగాని, రేపు ఎన్నికలలో వాడు ఓటు వేస్తాడనో, లేకుంటే వాడు సాటివారితో ముతాకట్టి రేపు మనకెదురు తిరుగుతాడనో భయపడి యిచ్చింది దానం కాదు గదా! ధర్మానికి భావం మూలం. అందుకే శ్రీ కృష్ణుడుగూడ భగవద్గీతలో అనేకసార్లు ధర్మసూక్ష్మం వివరించాకగూడ అర్థముడితో “యథేచ్ఛసి తథాకురు” చివరికి “నీకేది నచ్చితే అదే చేయి” అంటారు. అంటే కృష్ణుడు చెప్పినది ధర్మబద్ధమన్న విశ్వాసముంటేనే అది చేయడం వలన ఘలితముంటుంది.

ఈ విషయంలో సామాన్యము శ్రుతిని, స్మృతిని జ్ఞాన చక్షువుతో పరిశీలించడం సాధ్యమవదు. అప్పుడు కర్తవ్యం సదాచారమే! అంటే సత్పురుషుల ఆచరణ. దీని ప్రాధాన్యత తెలియడానికి పైన ఉటంకించిన మొదట శ్లోకంలో మనువుగూడ చివరికి “ప్రాముఖి”, “తెలిసిన పెద్దలు చెబుతారు” అన్నాడు. అతడికి గూడ అదే ప్రమాణమన్నమాట.

ఇక ఆత్మవేత్తల సదాచారమే శ్రుతి, స్మృతులకు వివరణ అన్న అంశాన్ని మరింత స్పష్టంగా మనువిలా సూచించాడు.

**భూతానాం ప్రాణినః శ్రేష్ఠాః ప్రాణినాం బుద్ధిజీవినః ।
బుద్ధిమత్సు సరాః శ్రేష్ఠాః నరేషు బ్రాహ్మణాః స్మృతాః
బ్రాహ్మణేషుచ విద్యాంసో విద్యాత్ము కృతబుద్ధయః ।
కృతబుద్ధిషు కర్తారః కర్తృషు బ్రహ్మవేదినః ॥**

(1:97,98)

తా॥ “స్మృష్టించబడిన వాటన్నింటిలో ప్రాణులు, వాటిలో బుద్ధిగల జీవులు, బుద్ధిజీవులలో నరులు, నరులలో బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణులలో విద్యాంసులు, వారిలో శాస్త్రోక్తానుష్టానమందు బుద్ధిగలవారు, అట్టి వారిలో అనుష్టించువారు శ్రేష్ఠులు. వీరందరిలో బ్రహ్మవేత్తలు

శ్రేష్ఠులు”

అంటే వీరే శ్రుతి స్మృతుల సారాన్ని బోధించగల వారిలో ఉత్తములన్నమాట. వారిమాటా, ఆచరణా ధర్మానికి ప్రమాణాలు. ఇందుకు మరొక కారణం గూడ వున్నది. బ్రహ్మవేత్తలు సర్వకాలాలలోనూ వుంటారు. ఆయా దేశకాల స్థితులలో ఉత్తమమైన ధర్మాన్ని ప్రజలకు లభింపజేయడానికి అవసరమైన, సాధ్యమైన రీతిన ఆచరణకు మార్గము తెల్పుతారు. తదితరులైన మానవులు రెండు రకాలుగా వుంటారు. మారుతున్న దేశకాల పరిస్థితులలో ప్రాచీన కర్కృతాండను నిర్ద్ధష్టంగా ఆచరించ సాధ్యంగాక దానిని విడిచిపెట్టడమన్నా చేస్తారు. లేక అప్రధానమైన బాహ్యచారానికి మూడంగా అంటిపెట్టుకొని దాని అంతర్యాన్ని కోల్పేతారు. ఉదాహరణకు పైన ఉటంకించిన “సర్వంతు సమవేక్ష్యేదం” అన్న శ్లోకాన్ని యిట్టివారు విస్మరిస్తారు. దీనికి ఉదాహరణ: ధర్మబాస్తుంలో యుద్ధానికి పిలువబడ్డ రాజుయొక్క ధర్మం స్పష్టంగా వున్నా దానిని మరచి అర్థముడు అధర్మాన్ని పరమధర్మంలా భగవద్గీత మొదటి అధ్యాయంలో వల్లించడం చూస్తాము. అలాటి పరిస్థితులలో ధర్మస్వరూపాన్ని సమగ్రంగా ఎత్తిగిన బ్రహ్మవేత్త ధర్మసూక్ష్మం విచ్చిన్నంగాకుండా ఆచరణను ఎలా మలచుకోవాలో శ్రీ కృష్ణుడు బోధించినట్లు బోధిస్తాడు. అందుకే అట్టివారిని ముముక్షువు ఆశ్రయించితీరాలని శ్రీ కృష్ణుడు భగవద్గీత అధ్యాయం 4, శ్లోకం 32లో చెప్పాడు. రాముడు తాటకి శ్రీ అని వెనుకాడుతుంటే సర్వధర్మజుషైన విశ్వామిత్రుడు కర్తవ్యాన్ని బోధించాడు. సామాన్య శ్రోత్రీయులు తలచినంత తెలికగాదు ధర్మనిర్ణయం. దానిని నిర్ద్ధష్టంగా చేయగలగాలంటే భగవద్గీతలో దైవిసంపద, సాత్మీక లక్ష్మణులుగా చెప్పబడిన సద్గుణాలన్నే వుండాలి. అవి బ్రహ్మవేత్తలకు గాని వుండజాలవు.

కనుక యాకాలంనాటి మనం మొదట ప్రస్తావించిన ధర్మసంగ్రహమైన జీవితాంశాల విషయంలో యానాటి బ్రహ్మవేత్తలైన శిరిడీ సాయిబాబా, శ్రీ అక్కటికోట స్వామి, శ్రీ గజాన్న మహారాజ్, శ్రీ రమణ మహర్షి, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంన వంటి వారు సూచించిన మార్గాన్నే నడవాలి.

మిగతా 07వ పేజీలో

హరిత్రువు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- నన్ను చిన్నప్పటినుంచి మా భావకిచ్చి వివాహం చేయ్యాలనుకున్నారు. అతడే నాభర్త అన్న భావం నాలో నాటుకుపోయింది. కాని కట్టొనికాశించి మా అత్త అతడికి మరో అమ్మాయినిచ్చి వివాహం చేసింది. ఎన్నిరోజులు గడిచినా నా భావం మారటంలేదు. ఆత్మహాత్యకు ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాను. నేను వివాహం చేసుకోకుండా జీవితాన్ని మాధవ సేవకు అంకితం చేయాలనుకుంటున్నాను. మీ సులహా కావాలి.

- ఒక సోదల, రాజమండ్రి

జవాబు :- పెద్దలు అవివేకంతో పిల్లల మనసులలో ఆశలు కల్పించడం, తర్వాత పరిస్థితులు అనుకూలించక పిల్లల జీవితాలు భగ్గమవడం చాలా దారుణం. నీ పరిస్థితి అర్థమైంది. నీ నిర్దయం చాలా మంచిది. ధర్మమంతటికి మూలం హృదయం. అది లోపించిన ధర్మం వంచన. భగవంతుడు ధర్మానికి నిలబడే ఆత్మస్థయిర్యం నీకిచ్చాడు, ఇస్తాడు.

అయితే నీవుకూడా ఆలోచించవలసిన సూక్ష్మమొకటున్నది. నీకీ భావం కల్గడం పెద్దలు ముందుచూపు లేకుండా తొందరపడి ఆశలేర్పరచుకొని, నీకు కల్పించడం, అది వారి అజ్ఞానమే గాని కుట్టగాదు గదా. కాకుంటే మీ బావుకు పూర్వజన్మ బుణానుబంధం వలన మరొక అమ్మాయితో వివాహమైంది. దానికి వారు కర్తులు కారు. మీ అత్తయినా ఆ కర్మ సూత్రానికి

పనిముట్టు మాత్రమే. అతడిని ఆమె గర్భాన జన్మింపచేసినది బుణానుబంధమే; ఆమె వైపు నుంచీ చూస్తే ప్రతి తల్లి లాగే తన కొడుకుకు అంత ఆర్థిక పున్మతిని కోలిందేగాని మరేమున్నాచి? అలాగాక మీమీబి అయిష్టంతో కూడా అలా చేసిందనుకుండాము. అలాంటి అయిష్టం గూడ పూర్వ బుణానుబంధం పలననే కలుగుతుంది. కనుక మానవులెవరూ కర్తలని భ్రమించి వారిపై మనస్సులో ద్వేషం పెట్టుకోవద్దు. అందువలన మన మనస్సు మలినమై వారిపై పగ తీర్చుకోడానికి మరలా జన్మించేలా చేస్తాయి. దాని పర్యవసానంగా ఆ పై జన్మలో నిష్కారణంగా మనం వారిచేత హింసించబడాలి. ఆ వలయానికి అంతం లేదు. ఇంకా ఇంకా దుఃఖవలయాల సుడిగుండంలోకి జీవులు లాగబడతాయి. దానినే మాయ అంచారు. ద్వేషమొక మాయ బంధమయితే మమకారం మరొక బంధం. ఒకే

ఆజ్ఞానమనే కాను యొక్క బోమ్మ బోరును ఇవి.

పోసీ నీ బాధక భగవంతుడు కారణం అందామా అంటే ఆయనకు మనషై పగ ఎందుకు ? అపారమైన ప్రేమ వుంటుంది. అందుకే ఆయన మనకు యోచనాశక్తి, వివేకమూ యిచ్చారు. మనకు తెలియనిచి తెల్పే శ్రీసాయిబాబా, రామకృష్ణపరమహంస, మహామృద్, బుద్ధుడు వంటి మహాత్ములను పంపాడు. వారి ద్వారా భగవభీత్త, బైజల్, ఖరాను వంటి గ్రంథాలనిచ్చాడు. వీటిని లెక్కచేయక మన యిష్టాలలో తగుల్కొని కల్పించుకొన్న బుణానుబంధానికి ఆయనేమి చేస్తాడు? పోసీ విడిపించకూడదా అంటే ముందుగా టీచర్ ఎంతైనా మనపట్ల అభిక శ్రద్ధగా చబించగలడు గానీ, మార్పులు అన్యాయంగా వేసి మనను కృతార్థులను చేయగూడదు కదా ? అలా కొందరికి చేస్తే తక్కిన అందరి పట్ల ట్రోపియా అవుతాడు ఆయన. అందరిపట్ల ఆయన అలానే చేస్తే ఇక పిల్లలు చబిచి బుట్టి వికాసం చెందేద్దప్పుడు? ఎలా? పిల్లల మనస్సులు హింసించి వారు స్వతంత్రులు, ఉత్తములు గావాలన్నిచి ఆయన సృష్టియొక్క ఇతివృత్తం. బుణానుబంధంగా ఆనివార్యంగా వచ్చే అనుభవాలను ఆశ నిరాశలు లేకుండా అంగీకరించి, వాటిని సాధ్యమైనంత సమర్థవంతంగా మలచుకొంటూండడడం, జీవిత సమాప్తి లోగా మన జ్ఞానాన్ని పెంపాంచించుకొంటూండడడం, పూర్వమైన దుఃఖాహిత్యాన్ని అంటే భగవదనుర్పాన్ని పొందడం - ఇదే మన కర్తవ్యం.

ఆత్మహత్య సమస్యను తీర్చదు. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చలిత్త, శ్రీ స్వామి సమర్థ చరిత్రలకు తోడు అవధూత చివటంఅమ్మ చలిత్త చదువు. ఎందరెందరి జీవితానుభవాలనో చూస్తే మనకెన్నో తెలుస్తాయి. అసలైన విద్య అభి. ఆత్మహత్యతో సమస్యను తప్పుకోజ్ఞాన్తే పరీక్ష ప్రాయలేక ప్రశ్నపత్రంతో పొలిపోజ్ఞాచిన విద్యార్థిలా, న్యాయబధంగా విధించబడిన శిక్షను తప్పించుకోజ్ఞాచిన నేరస్తునిలా - మరలా జన్మించి ఈ బాధను అనుభవించే తీరాలి. సలిగదా ఆత్మహత్య దోషానికి అదనంగా శిక్ష అనుభవించాలని ఆ మహాసీయులు స్పష్టంగా చెప్పారు.

సిజానికి మన శరీర మనస్సులు మనకు చెందవు. మనం సృష్టించలేదు. వాటి వయః పరిమాణాన్ని ఆపలేము. ఒక నాటికి మృతి చెందకుండా కాపాడలేము. అవి ఒక

స్థాయిలో బుణానుబంధానికి చెందినవి. ప్రవాహంచేత అలల వలె బుణానుబంధంచేత ఆయా అనుభవాలను పాందేతీరాలి. మరొకలా చూస్తే దైవం మనకిచ్చిన తెప్ప, తెడ్డులాంటివి. ఈ ఆజ్ఞాన సముద్రాన్ని దాటి శాశ్వతమైన ఈ ఆనందరూపుడైన ఆయనను చేరడానికి యివ్వబడ్డాయి. ఆ పనిచేయక మనం వాటితో ఆడుకోవడం మొదలు పెడతాము. మన అవివేక పర్మాపూనాలే మనను దండిస్తాయి. కనుక ఆలోచిస్తే గత సంఘటనలకు భావాలుగా, స్ఫుర్తులుగా తప్ప వాప్సువికత లేదు. ఇకనైనా జ్ఞానంతో ఆలోచించి, జ్ఞానాన్ని పెంపాంచించుకో, కొంతకాలమయ్యాక ఆలోచించుకోవచ్చ. స్థిమితం చిక్కాక మరలా ప్రాయి. ●

సిత్యాచీవితంలో ధర్మాధర్మాలను సిర్ఫయించడం ఎలా?

10వ పేజీ తరువాయి

అటు అల్పజ్ఞులైన మూఢాచారపరాయణలు చెప్పినట్లుగాదు, యటు సర్వాచార బ్రహ్మలైన స్వేచ్ఛాజీవులు చెప్పినట్లుగాదు. కేవల బాహ్యాచార రీతులే ధర్మమనుకుంటే కొన్ని సమాధానంలేని ప్రశ్నలెదురవుతాయి. ప్రాచీన హిందూ ఆచారకాండే పరమార్థానికి మార్గమనుకొంటే అందుకు వ్యతిరేకంగా కనుపించే ఆచారంగల యితర మతాలలో వెలసిన సిద్ధపురుషులెలా పూర్ణత్వాన్ని చెందగల్లారు? అయా మతాలవారు వారి ఆచారాలే దివ్యాదేశాలని, అవి మాత్రమే శ్రేయస్తురమనీ నమ్ముతున్నారు. వారి అభిప్రాయాలే నిజమైతే మన ధర్మంలో అవతరించిన మహానీయుల మాటేమిటి? ఇలా యింకెన్నో! ఈ వైవిధ్యం చూస్తూంటే విజ్ఞాన శాస్త్ర ప్రభావానికి గురవుతున్న మన యువతరానికి ఏ ధర్మం సత్యమో ఎలా నిర్ణయించాలన్నది అర్థం కాదు. అంత విరుద్ధంగా కన్నించే ఆయా మత ధర్మాలన్నీ ఎలా సత్యాలవడం సాధ్యమన్నది అర్థంగాదు. అసలు మతాలే మూడ విశ్వాసాలేమానన్న అభిప్రాయం ధృవపడుతుంది వారికి. ఇలాటి పరిస్థితులలో ముముక్షువులందరూ బ్రహ్మవేత్తలైన సిద్ధపురుషుల మార్గాన్నసరిస్తే యా సమస్య పరిష్కారమవుతుంది. ●

(ఫిబ్రవరి 2013 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

మంసుగారు

పూజ్య గురుపత్రీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్

వి శాల విశ్వం! అందులో కోటానుకోట్ల నక్కత్ర గ్రహగోళాలు! ఎంత పరిశోధించినా ఇంకా ఎంతో తెలుసుకోవలసి వున్న చిత్ర విచిత్ర సృష్టి రహస్యాలు!! ఈ విశ్వం ఒక అక్షయ, అనంత, అద్భుత, విజ్ఞాన భాండాగారం! ఎవరు ఏ కోణంలో పరిశోధిస్తే ఆ కోణంలో కనిపించే గారడీ ప్రదర్శన (మ్యాజిక్ పో)!!

అందులో అనంతకోటి జీవరాశి! అనుక్కణం గణాంకాలకు అలవిగానన్ని జీవుల జనన మరణాలు!!

ప్రతి జీవికి ‘నేను’ అనే స్పృహం వున్న భావన! ఆ భావనవలన సృష్టిలో నిరంతరమూ జరిపే స్పందనలు - ప్రతిస్పందనలు!!

రోజులు, మాసాలు, సంవత్సరాలు, శతాబ్దాలు, యుగాలు, కల్పాలు - ఇలాగే కొనసాగుతున్న సృష్టికమం!

అలాగే కొనసాగుతున్న నిన్నటి రోజు ఈ రోజు ఎప్పటికీ కాదు, ఈ రోజు రేపు ఎన్నటికీ కాలేదు. ఇలా గతాన్ని తిరిగి ఇవ్వలేని కాలగతి!

ఇంతటి విశ్వంలోనూ అతి చిన్నది అయిన భూమి మీద ఎన్నో కోట్ల కోట్ల, కోట్ల కోట్ల - ఇలా అంతులేని కోటానుకోట్ల భాగమైన అతి చిన్న చలన జీవి మానవుడు!

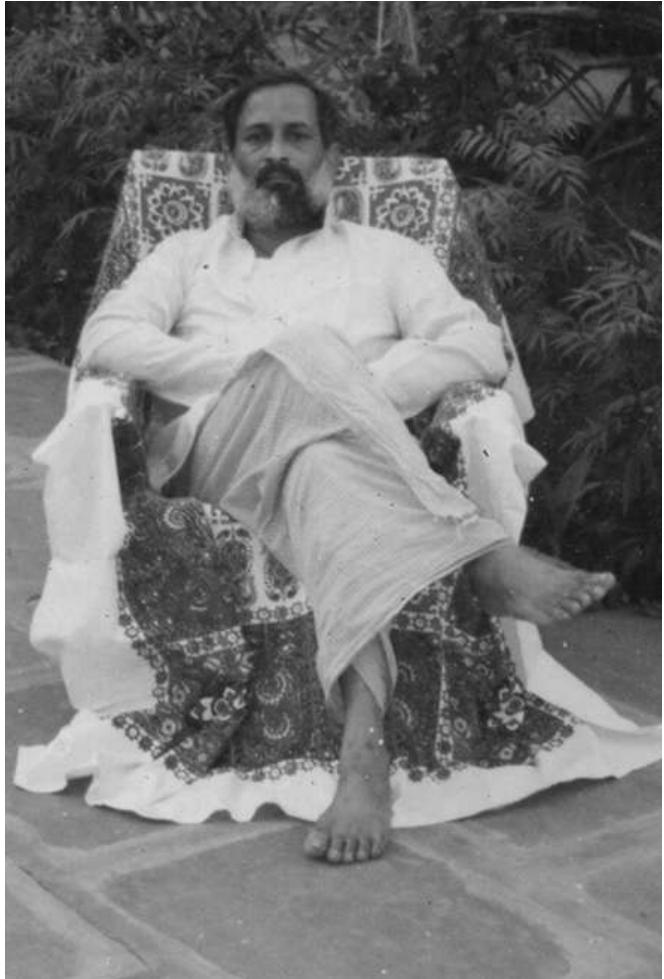
కానీ ఈ సృష్టిలోని ఏ జీవికి లేని - మానవునికి మాత్రమే వున్న విశిష్టత - మనస్సు!

ఈ మనసున్న మనిషికి ఎన్నో ఆలోచనలు! ఎన్నో బంధాలు! ఎన్నెన్నో సంబంధాలు!! వాటి వల్ల కలిగే రాగ దేహం క్రోధ అసుయాది భావాలు! వాటి వల్ల కలిగే

సుఖాదుఃఖాలు!

వాటితో అతలాకుతలమయ్యే మానవ జీవితాలు!!

ప్రతి మానవునికి ఏదో పొందాలన్న తపన! పొందలేక పోతున్నామన్న ఆవేదన! అందువలన కలిగే అశాంతి!

ఏమిటి ఈ మానవ జీవితం? ఈ జీవితాలు యిలా గడవవలసినదేనా? దీనికి అంతమెక్కడ?

ఈ రహస్యాన్ని ఛేదించాలనుకునేవారు కొందరు. సాధించి మహాత్ములుగా రూపొందినవారు ఏ కొద్దిమందో! అట్టివారే పూజ్యతీ మాస్టరుగారు.

అంతా నశించిపోయేదే అయినప్పుడు ఈ తాపత్రయమేమిటి? మరణించిన తర్వాతది తెలియనప్పుడు మమకారాలెందుకు? అనసీ సృష్టి రహస్యమేమిటి? మానవజీవిత రహస్యమేమిటి?

దీనికొక అర్థము, లక్ష్మీము వున్నాయా?

ఇలాంటి ప్రశ్నలతో పూజ్యతీ మాస్టరుగారు సమాధానాల కోసం అన్వేషించారు. సాధించారు. పరిష్కార మార్గాలు గూడ తెలుసుకున్నారు. పరమశాంతిని పొందారు.

అంతటితో ఆగక ఆయన తాము పొందిన ఆసందాన్ని అందరూ పొందాలని ఆరాటపడ్డారు. వారు ఆ మార్గాల గురించి, కర్తవ్యాల గురించి అనేక విధాలుగా బోధిస్తూ వుండేవారు.

అలా పూజ్యతీ మాస్టరుగారు బోధించిన ప్రవచనాలలో కొన్నింటిని గూర్చి క్షుప్తంగా స్మరించుకుండాము.

1. “పరిశోధించు; సాధించు”
2. “విశ్లేషించు; వివేచించు”
3. “పరిశీలించు; విశ్వసించు”
4. “శరణపొందు; సేవించు”
5. “శ్రమించు; పంచు”
6. “ఆచరించు; బోధించు”
7. “ప్రేమించు; క్షమించు”

వీటని గురించి పూజ్యతీ మాస్టరుగారు యిలా వివరిస్తూ వుండేవారు.

“పరిశోధించు; సాధించు”

దేనిని గురించియైనా నిశితంగా, నిష్పుర్గా పరిశోధించు. దాని తత్త్వాన్ని గురించి లోతుగా ఆలోచించు. అప్పుడు దాని తత్త్వం అవగతమవుతుంది. అయితే ఏ

విషయాన్నెనా క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవడానికి పట్టువిడవకుండా ప్రయత్నించాలి. మూలాన్ని తెలుసుకోవాలి. మూలాన్ని తెలుసుకున్నట్లు గుర్తు ఏమిటంటే ఆ విషయంలో ఇక సందేహముండదు. మనస్సు శాంతిని పొందుతుంది.

“విశ్లేషించు, వివేచించు”

జీవితంలో జరిగే సంఘటనల గూర్చి విశ్లేషించు. అంటే సంఘటనలలోని, పరిస్థితులలోని మంచిచెడులు, పూర్వాపరాలు క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవాలి. తర్వాత వివేకంతో ఆలోచించాలి. అంటే వాటిలోని సత్యాసత్యాలను గూర్చి నిష్పుర్గా, సాధ్యా రహితంగా ఆలోచించాలి. అప్పుడే సరియైన అవగాహన కలుగుతుంది. సరియైన నిర్ణయాలు తీసుకోగలుగుతాము గూడ.

“పరిశీలించు; విశ్వసించు”

ఈ విషయమై ఆయన ఒకసారి ఇలా చెప్పారు. “జన్మనెత్తినందుకు గురువును తెలుసుకోవాలి. లేకపోతే ఎందుకు వచ్చినట్లు? పిడకలు ఏరుకోడానికా?” అని బాబా చెప్పారు. కనుక మానవజన్మనెత్తినందుకు తప్పకుండా గురువును తెలుసుకోవాలన్నమాట.

అయితే గురువును తెలుసుకునేదెలా? అందుకు మొదట సద్గురువులు ఎలా వుంటారో, వారి లక్ష్మణాలేమిటో సంపూర్ణంగా తెలుసుకోవాలి. అట్టి లక్ష్మణాలు అవతలి వ్యక్తిలో, అంటే, గురువుగా పెట్టుకోవాలి అనుకునేవారిలో వున్నాయో లేదో నిశితంగా పరిశీలించాలి. ఎన్ని విధాలుగానైనా అట్టివారిని పరీక్ష చేసుకోవచ్చు. అందుకు ఎంత కాలమైనా తీసుకోవచ్చు. మనం దేనియైనా - అంటే కూరగాయలమైనా సరే - కొనడానికి వెళ్లినప్పుడు అవి సరియైనవి అవునో కాదోనని ఎంతగానో పరీక్షిస్తాము గదా! అలాగే ఒక పెళ్లి సంబంధం చూడాలంటే ఎంతగానో అవతలివారి వివరాలు గూర్చి విచారిస్తాము గదా! అలాంటప్పుడు మన జీవితాన్నే సద్గురువుకు అప్పగించాలని తలచినప్పుడు

ఎంతగానో పరిశీలించవలసిన అవసరమున్నది. అందుకని అప్రమత్తతతో, క్షుజ్ఞంగా, అనుమానం లేని విధంగా పరీక్షించిన తర్వాతనే ఎవరినైనా గురువుగా ఎన్నుకోవాలి.

అయితే సరియైన గురువును ఎన్నుకోవడానికి మన పరిజ్ఞానం చాలదు గనుక సద్గురువు లభించాలని ‘శ్రీగురు చరిత్ర’ శ్రద్ధగా పారాయణ చేస్తే శ్రీ దత్తాత్రేయుడు స్ఫుర్తించుని నిజమైన సద్గురువును మనకు తెలుపుతారు. అప్పుడు, అట్టి గురువును ఆశ్రయించడం సరియైన పద్ధతి. సద్గురువును తెలుసుకున్న తర్వాత, వారిని తన గురువుగా భావించిన తర్వాత ఆయనను సంపూర్ణంగా విశ్వసించాలి. కానీ తగిన పరిపాకం లేకపోవడం వల్ల గురువును సంపూర్ణంగా విశ్వసించలేకపోతాము. అందుకని గురువు ఎంతటివాడో గుర్తుపెట్టుకుని మనస్సును సడలకుండా జాగ్రత్త వహించాలి. ఆయన సర్వజ్ఞుడనీ, సర్వ సమర్థుడనీ, మన ఐహిక ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సు చేకూర్చేవారనీ సంపూర్ణంగా విశ్వసించాలి.

“శరణు పొందు; సేవించు”

గురువును తెలుసుకున్న తర్వాత వారిని శరణు పొందాలి. ఆయనే సర్వస్యము అనే భావనలో ఆయనకు సేవ చేసుకోవాలి. ప్రాపంచిక జీవితంలో వున్నవాళ్ళు తమ బాధ్యతలను గురుసేవగా భావించాలి. ఆయన వాటిని తమకే అప్పగించిన బాధ్యతలుగా, ఆయన ఆజ్ఞగా భావించి కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించాలి. అప్పుడు గురుసన్నిధిలో సేవ చేసినట్టే అవుతుంది. కారణం ఆయన ఎక్కడ లేరు గనుక? అదే సేవ చేయడమంటే! నిష్ఠ సబ్హారీలనే దక్కించిన ఆయనకు సమర్పించి దక్కతతో సేవ చేసుకోవాలి.

“శ్రవించు; పంచు”

“కష్టపడి పనిచేయ్య, దేవుని నామముచ్చరించు” అన్నారు బాబా. అందుకని ప్రథమ కర్తవ్యంగా ప్రతి మానవుడూ కష్టపడి పని చేయ్యాలి. బాబా చెప్పిన ఈ

సూక్తిలో ఎంతో అర్థమున్నది. కష్టపడి పనిచేయడం వల్ల కర్త సశిస్తుంది. పుణ్యం లభిస్తుంది. బుణ విముక్తి కలుగుతుంది. పనిచేయడం తన కోసం మాత్రమే గాక ఇతరుల కోసం గూడ చేయాలి. అంతేగాక తాను సంపాదించిన దానిలో ఇతరులకు గూడ వినియోగిస్తూ వుండాలి.

భగవంతుడు మనకు సర్వాన్నీ ప్రసాదిస్తున్నాడు. ప్రకృతి తన సర్వస్వాన్నీ మనకు యిస్తున్నది. సూర్యచంద్రాదులు, పశుపక్ష్యాదులు, వృణ్ణలు, నదులు - అన్ని మనకు తమకంటూ ఏమీ మిగుల్చుకోకుండా దానం చేస్తున్నాయి. అలాగే మానవుడు గూడ ఇతరులకు సాధ్యమైనంతగా యివ్వడం నేర్చుకోవాలి. ఇది మానవుని కనీస కర్తవ్యం.

“ఆచరించు; బోధించు”

ప్రతి మానవుడూ ధర్మాన్ని ఆచరించాలి. ప్రాపంచిక విషయంలోగానీ, పారమార్థిక విషయంలోగానీ ధర్మాచరణ అత్యంత ప్రధానమైనది. ధర్మం తాను ఆచరిస్తూనే ఇతరులకు బోధించాలి. తాను ఆచరించకుండా బోధిస్తే అది ‘దంత వేదాంతము’ అవుతుంది.

ధర్మం మీదనే శాంతి భద్రతలు ఆధారపడి వున్నాయి. ఈనాడు ఇంతగా విజ్ఞానం పెంపాందినా, దాని ద్వారా ఎన్నో సౌకర్యాలు, సౌలభ్యాలు లభించినా ధర్మాచరణ లోపం వల్ల ఇంకా ఇంకా మానవులు అశాంతికి గురి అవుతున్నారు.

ఒకనాడు ఎక్కడికైనా వెళ్లాలంటే పాదచారులుగానే వెళ్లవలసివుండేది. తర్వాత క్రమంగా సౌకర్యాలు వచ్చి దేశ విదేశాలకు గూడ త్వరగా వెళ్గలుగుతున్నాము. ఆనాడు వార్తలు చేరవేయడానికి మనుషులు కాలి నడకన, లేక గుర్రాల మీద వెళ్లవలసి వుండేది. ఈ రోజు ఫోను సౌకర్యంతో ఎక్కడి నుంచి ఎక్కడికైనా మాట్లాడుకోవచ్చు. ఇలా ఈనాడు సాంకేతిక పరిజ్ఞానం పెరిగిపోయి అన్ని విషయాలలోనూ అతి సులభమైన మార్గాలు కనుగొనడం జరుగుతున్నది. అందువలన మానవులకు ఎంతో శ్రమ తగ్గుతున్నది. సమయము కలిసి వస్తున్నది. అయినా

నేడు శాంతిగా వుండలేకపోతున్నాము. అనుక్షణము అభిద్రుతాభావం చెరిగిపోతున్నది. ఈ విషయం గూర్చి నిశితంగా ఆలోచించవలసిన అవసరమున్నది. దానికి కారణం ధర్మాచరణ లోపమేనని చెప్పక తప్పదు. నేడు చాలామందిలో భక్తి మేల్గాంటున్నది. చాలామంది ఏదో ఒక దైవాన్నే లేక గురువులనో సేవిసున్నారు. కానీ ఎక్కువ మందిలో ధర్మాచరణలోపం స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది.

చివరకు ‘వంతులకు, కీచులాటలకూ పోవద్దు’, అని చెప్పిన బాబాను సేవించేవారిలో ఎంతో మందిలో గూడా ఈ లోపం వల్ల వంతులు, కీచులాటలు, విభేదాలూ చోటు చేసుకుంటున్నాయి. కొన్ని చోట్ల రాజకీయం తాండవిస్తున్నది. చాలా చోట్ల గూడా స్వార్థం కనిపిస్తున్నది. అందువలన అవతలివాడికి అపకారం చేయాలనే దుష్టతలంపులు చోటు చేసుకుంటున్నాయి.

వారు బాబా భక్తులే. బాబా ధ్యానము, పూజ, జపము, సేవలు బాగా చేస్తారు. తమకున్న వాటిని బాబాకు సమర్పించడానికి వెనుకాడరు. కానీ సాటివారి పట్ల వారి ప్రవర్తనలో మార్పు వుండదు. భేద భావము, స్వార్థము ప్రతిస్పందిస్తుంటుంది. ఉదాహరణకు ఒకడు మందిరాలలో జరిగే అన్నదానాలకు ఎంతైనా డబ్బు ఖర్చు పెడతాడు. బిచ్చగత్తెకు భిక్షమెయ్యడు. పేదవారికి సహాయం చేయడు. దీనిని బాబా హర్షించరు. హీన దీనుల సేవ ఆయన స్వయంగా చేసి చూపించారు. పేదసాదలకు ధనం యివ్వడం చేసి చూపించారు. ఇలాంటి ఎన్నో లోపాలు బాబా భక్తులలో గూడ కొండరికి వుండడం విచారకరమైన విషయం. అందుకనే ధర్మాచరణ అత్యంత ప్రధానమైనది. ప్రతి మాసవుడూ ధర్మాచరణిస్తూ ఇతరులకు బోధిస్తూ వుండాలి. అప్పుడే మనం సుఖశాంతులతో వుండగలము.

“ప్రేమించు; క్షమించు”

సకల జీవులలోనూ ఆత్మయే వున్నదనిగానీ, భగవంతుడే వున్నాడనిగానీ భావించినప్పుడు అందరినే ప్రేమించగలుగుతాము. అలాగాక సకల జీవులూ తనవంటి

ప్రాణులే అనుకున్నప్పుడు గూడ అసూయా ద్వేషాలు కలుగవు. ప్రేమించడమే జరుగుతుంది.

బాబా తాము అన్ని ప్రాణులలోనూ వున్నట్టు చెప్పడమేగాక అట్టి అనుభవాలను ప్రసాదించారు గూడా. అట్టి భావన నిలుపుకున్నప్పుడు గూడా అందరినీ ప్రేమించడం సాధ్యమవుతుంది.

సాటి మాసవులు గూడా తమ వంటి బలహీనతలు గలవారే అనుకున్నప్పుడు వారి యొక్క స్వభావాలను గూడా పట్టించుకోక ప్రేమించడం జరుగుతుంది. ఒక్క మాసవులేగాక ఇతరములైన వాటిని గూర్చి వాటి తత్వములను గూర్చి అలోచించినప్పుడు గూడ సకల జీవులనూ ప్రేమించడం సాధ్యమవుతుంది.

అప్పుడు ఎవరియందూ, లేక వేటియందూ వున్న బలహీనతలు, లోపాలు లోపాలుగా కనిపించక ఎవరు ఎలా ప్రవర్తించినా క్షమించడమే జరుగుతుంది.

అలాగాక మన జీవితాలలోనీ ప్రతి సంఘటననూ బాబాయే ప్రసాదిస్తున్నారని తలచినప్పుడు గూడ అవతలివారిని క్షమించడం జరుగుతుంది.

హృజ్యలీమాస్టరుగారు ఈ విధంగా మన క్రేయస్పుకోసం ఎన్నో ముఖ్యమైన సూచనలు చెప్పండేవారు. ఆయన ఒక్కాక్క విషయాన్ని గూర్చి ఎంతగానో వివరించేవారు. ఆయన చెప్పిన వాటిలో కొన్నింటిని క్లప్పంగా మాత్రమే మనమిప్పుడు స్విరించుకున్నాము.

ఈ కృతజ్ఞతా మహాత్మవ సందర్భంగా హృజ్యలీమాస్టరుగారు ప్రవచించిన అమూల్య సూక్తులను విశేషించుకుని, వివేచించి ఆచరించడానికి ప్రయత్నించాము. సమర్థ సద్గురువులైన హృజ్యలీమాస్టరుగారిని శరణ పొంది, విశ్వసించి, సేవించాము.

ఇటువంటి సద్గురువును, తన ముద్దుబిడ్డను మనకు ప్రసాదించినందుకు సమర్థ సద్గురువులైన శ్రీ శిరిడీ సాయినాథునికి వందన సహిత కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుండాము.

జై సాయి మాస్టర్ !

మంగళవీ న్యూటులు

శ్రీమతి వీర్లల, హైదరాబాదు

పూర్వం జ్యోతి అలివేలు మంగమృతల్లి లీలావైభవాన్ని హైదరాబాదుకు చెందిన శ్రీమతి షర్మలగారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను 2010లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన ‘శ్రీ గురుచలత్తు’ ర్థంథము మొదటిసారి పారాయణ చేసినప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గులంచి కొంచెం తెలిసింది. తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వెబ్‌సైట్‌లో వున్న ర్థంథాలన్నీ చబివాను. అప్పటినుంచి నా వ్యక్తిత్వంలో చాలా మార్పు వచ్చింది.

తర్వాత మేము మావారి ఉద్యోగశిల్పాల కువైట్ వెళ్లిపోయాము. మళ్లీ 2018లో పిల్లల చదువుకోసం హైదరాబాద్ వచ్చాము. అప్పుడు మా కుటుంబమంతా నాగోలు నిలయానికి వచ్చాము. ఆరోజు గురుపూర్వాలు. నాకు అడ్డనీ తెలియకపోవడం వల్ల నాగోలుకు వెళ్లి రావడంలో చాలా ఇబ్బంది పడ్డాం. దాంతో మావారు, “నువ్వు ఇంట్లోనే పూజ చేసుకో! ఆశ్రమాలకోసం అంతంత దూరం వెళ్లింద్దు” అని చాలా ఖచ్చితంగా చెప్పి కువైట్ వెళ్లిపోయారు. మాది రాజస్థానీ సాంప్రదాయం. ఇంట్లో ఎవలకీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గులంచి ఏమాత్రం తెలియదు. నాకు మాత్రం వారు దత్తస్వామి! మా కుటుంబ సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి మేము కొన్ని పూజలు చేసుకునేవారము. నేను మాత్రం శ్రీ గురుచలత్తు ర్థంథం పెట్టి, ఆ ర్థంథం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్ఫుర్యాపంగా భావించి పూజలు చేసేదాన్ని.

మావారు గాని, మా కుటుంబసభ్యులు గాని చూసినప్పుడు తీసి దాచేసేదాన్ని.

2013 తర్వాత శ్రీ సాయిలీలామృతం లక్ష్మిపారాయణ యజ్ఞం సందర్భంగా శ్రీమతినులోచనగాలతో పరిచయం ఏర్పడింది. అప్పటినుంచి నాకు ఏ సమస్య వచ్చినా ఆవిడకి పోన్ చేసి చెప్పేదాన్ని. మా ఇంట్లో ఏర్పడిన చాలా పెద్ద ఆర్థిక సమస్య గులంచి సులోచనగారు ద్వారా పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి తెలియజేస్తే, నన్ను శ్రీ సాయిలీలామృతం ఏడుసార్లు పారాయణ చేయమన్నారు. అయితే పట్టుదలగా చేయలేకపోయాను. తరువాత మావారు కువైట్ నుంచి ఇండియాకు వచ్చేశారు. అప్పుడు ఆ పరిస్థితులు తట్టుకోలేక మళ్లీ పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి సమస్య విన్నవించుకుంటే మావారిని శ్రీగురుచలత్తు సప్తసప్తాహాలు పారాయణ చేయమన్నారు. మావారికి నమ్మకం లేకున్నా నా వత్తిడివల్ల, పరిస్థితుల ప్రభావంవల్ల పారాయణ మొదలుపెట్టారు. ఆశ్చర్యం! ఏడు పారాయణలు పూర్తిచేసే లోపలే పరిస్థితి అంతా చక్కబడి సమస్యలన్నీ తొలగిపోయాయి! మావారు చాలా ఆశ్చర్యపోయారు! ఇంత తక్కువ సమయంలో అంత పెద్ద సమస్య తొలగిపోయేలా పరిష్కారం సూచించిన వారు సామాన్యులు కారని, సాక్షాత్కు భగవంతుని స్వరూపమేనని అర్థమై ఆయనకు పూజ్యశ్రీ అమృగాల మీద నమ్మకం కలిగింది.

అలాగే మా పెద్దమాయి సి. ఏ. రెండుసార్లు పరీక్ష

తప్పింది. మూడోసాలి పరీక్షకు వెళ్లాలంటే కూడా భయపడేచి. అప్పుడు నేను పూజ్యుల్తి అమృగాలికి మా అమ్మాయి పరీక్ష గులంచి సులోచనగాలి ద్వారా విన్నవించుకున్నాను. పూజ్యుల్తి అమృగారు ఆశీస్సులిచ్చారు. మా అమ్మాయి ఆ సంపత్తిరం సి.ఎ.లో చాలా మంచి మార్పులతో ఉత్తీర్ణరూలైంది! దానివల్ల మా పెద్దమామ్మాయికి కూడా పూజ్యుల్తి అమృగారంటే చాలా నమ్మకం ఏర్పడి పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టింది.

అప్పటినుంచి అప్పుడప్పుడు మావారు, నేను కలిసి నిలయానికి వెళ్లేవారము. 2022లో మొట్టమొదటటిసాలి పూజ్యుల్తి మాస్టరుగాలి జయంతికి మా భార్యాభర్తలిద్దరం నిలయంలో పూజ చేసుకున్నాము. ఆరోజు రుద్రాజీవేకం కూడా జిలగింది. మా ఆనందానికి అవధులు లేవు.

ఒకసాలి నిలయంలో సేవ చేసే రమాదేవిగారు, “నేను అమెలికా వెళ్లున్నాను. మూడు నెలలు రాను. మీరు మధ్యహ్నం నివేదన సేవ చేసుకోగలరా?” అని అడిగారు. “అలాగేనండి, తప్పకుండా చేసుకుంటాను” అని చెప్పాను. అలా మధ్యహ్నం సేవ చేసుకునే అవకాశం లభించింది. ఆ సమయంలో మావారు వేరే ఉద్ధోగం కోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అప్పుడు నేను, “ఇంత మంచి అవకాశం మళ్లీ మనకు రాదు. మూడు నెలల కోసమే మనకు ఈ సేవ ఇచ్చారు. కనుకతరువాత ఉద్ధోగప్రయత్నాలు చేసుకోవచ్చు, మనిద్దరం వచ్చి చక్కగా అమృగాలికి సేవ చేసుకుందాం!” అని చెప్పే సరేని ఒప్పుకున్నారు. అప్పటినించి హాజ్యగూడా నించి ప్రతిరోజు ఇద్దరం మధ్యహ్న హోరతి ముందుగా వచ్చి నిలయం చుట్టూ ఊడ్పుకోవడం, మొక్కల పని ఏదైనా పుంటే చేయడం వంటి సేవలు చేసుకుంటాము. ఇలా చేస్తున్నప్పుడు మా మనస్సులో చాలా మంచి భావాలు కలుగుతుండేవి. పూజ్యుల్తి అమృగారు అక్కడ ప్రత్యక్షంగా పున్నారని చాలాసార్లు అనుభవమయ్యేది.

నిలయంలో ముందు అందరూ శుభ్రం చేస్తారు, వెనుక పక్క సందు ఎవరూ శుభ్రం చేయరు., అది కూడా నిలయంలో భాగమే కదా అని నేను అక్కడ రోజుా శుభ్రం చేసేదాన్ని. ఒకసాలి మన సత్సంగసభ్యులికరు ఆ సందు శుభ్రం చేయవద్దనేసలికి ఆ రోజంతా చాలా బాధపడ్డాను. మరునాడు నిలయానికి వెళ్క మధ్యహ్న హోరతి పెట్టి బయట కూర్చున్నాను. రోజుా ఆ సమయంలో ఆ పక్క

సందు శుభ్రం చేసేదాన్ని. మనసంతా బాధగా వుంది అప్పుడే ఒక అద్భుతం జిలగింది.

ప్రతిరోజు నాగోలు బయటవుండే ఒక సత్సంగసభ్యుడు మధ్యహ్నం నివేదన సమయంలో దర్శనానికి వచ్చేవారు. నివేదన తరువాత సలిగ్గా రెండు గంటలకు సత్సంగహోలు మూసివేయాలని అక్కడి నియమం. ఇతను ప్రతిరోజు చాలా ఆలస్యంగా వచ్చి రెండు గంటలు అపుతున్న బయటకు వచ్చేవారు కాదు. ఆరోజు మధ్యహ్న హోరతి అపుతుంటే అతను వచ్చి బయట కూర్చున్న నాతో, “మీరు పక్కన సందు శుభ్రం చేశారా?” అని మొట్టమొదటటిసాలి చాలా మర్యాదగా అడిగారు!! “నన్నేనా?!” అని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ, “లేదండి!” అన్నాను. “ప్రతిరోజు మీరు ఆ ప్రదేశాన్ని చక్కగా శుభ్రం చేస్తున్నారు. మీరు తప్పకుండా ఈ సేవ చేసుకోవాలి!” అని చెప్పి, హోరతి అప్పగానే నమస్కారం చేసుకుని వెళ్లిపోయారు! నేను, మావారు చాలా ఆశ్చర్యపోయాము. ఎందుకంటే ప్రతిరోజు అతను వచ్చేసులికి ఆ సేవ అయిపోతుంది. నేను చేస్తున్నట్టు కూడా అతనికి తెలియదు. ఈరోజు తొందరగా రావడమే కాక ఎంతో మర్యాదగా ఆ సేవ చేసుకొమ్మని చెప్పారు!! అది పూజ్యుల్తి అమృగాలి అనుమతిగా భావించి మహోప్నాదంగా ఆ రోజునుంచి ఆ సేవ చేసుకుంటున్నాను.

ఒకామె అప్పుడప్పుడు నిలయానికి వస్తుంటారు. ఒకరోజు ఆవిడ, “మాస్టరుగాలి దగ్గరున్న మంచిసీళ్లు తాగించా?” అని అడిగి, లోపలకు వెళ్లారు. మావారు ఆమె వెనకే వెళ్లి మేము తెచ్చుకున్న సీళ్లు ఆమెకు ఇస్తూ, “పూజ్యుల్తి మాస్టరుగాలికి పెట్టిన సీళ్లు మనం తాగకూడదు కదండి!” అన్నారు. ఆమె, “నేను అలా అనలేదు. సీళ్లు తాగించా?” అని అడిగానన్నారు. మావారు నాతో, “సీకేమని వినిపించింది?” అని అడిగారు. “మాస్టరుగాలికి పెట్టిన సీళ్లు తాగించా?” అని వినిపించింది అంటూ, పీరం వైపు మశాను. ఆశ్చర్యం!! పూజ్యుల్తి మాస్టరుగాలి దగ్గర, పూజ్యుల్తి అమృగాలి దగ్గర మంచి సీళ్లు పెట్టలేదు! రోజుా ఉదయం హోరతి తరువాత ఆ సేవ చేస్తారు. నేను ఇంతసేపూ గమనించనేలేదు. ఇది తెలియచేయడానికి పూజ్యుల్తి అమృగారు ఈ లీల చేశారనిపించింది.

నేను ప్రతిరోజు నివేదన సమయించిన తరువాత కొన్ని పళ్ళు పూజ్యుల్తి అమృగాలి దగ్గర పెట్టేదానిని. ఒకరోజు నా మనసులో, “రోజుా నేనే తెస్తున్నాను, ఇంకెవరూ తేవటం

లేదు!” అన్న భావన వచ్చింది. ఇలా మనసులో భావన వచ్చిన కాసేపటికి ఎవరో ఒక ఆవిడ బుట్టనిండా చాలా రకాల పళ్ళు తీసుకొచ్చి అక్కడ పెట్టేసి వెళ్లిపోయింది! ఇంకొక ఇద్దరు నాగోలు వాళ్ళు వచ్చి తలొక డజను అరటిపళ్ళు తెచ్చి అక్కడ పెట్టి వెళ్లిపోయారు! కొంతనేపటికి నాగోలు బయట వుండే ఒక అమ్మాయి వచ్చి కొన్ని అరటిపళ్ళు ఇచ్చేసి వెళ్లి పోయింది! నాకు చాలా ఆశ్చర్యమేసింది. కాసేపట్లో ఎన్న రకాల పండ్లు వచ్చాయో చెప్పలేను! అప్పుడు ఆర్థమైంది... నా ఆలోచన ఎంత తపోవీనన్ను సంస్కరించడానికి పూజ్యాలీ అమ్మగారు ఆ లీల చేశారని స్పష్టంగా తెలిసి మనస్సుల్లాగా క్షమాపణ వేడుకున్నాను.

మరునాడు నేను చివలిగా వచ్చిన అమ్మాయిని అడిగాను, “నిన్న ఎందుకు అరటిపళ్ళు తెచ్చావు?” అని! నేను ఆఫీసు పని చేసుకుంటుంటే పూజ్యాలీ అమ్మగారు గుర్తొచ్చారు! వెంటనే నిలయానికి వెళ్లాలనిపించింది. అప్పటికప్పుడు అరటి పళ్ళు కొని తీసుకొచ్చాను!” అని చెప్పింది. మన మనసులోని ప్రతి ఆలోచనా పూజ్యాలీ అమ్మగాలికి తెలుస్తుందని అప్పుడు ఆర్థమైంది. ఇక ఎప్పటికీ నేను చేస్తున్నాననే భావన రాశిప్పకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను.

మేము శిలిడీకి వెళ్లి చాలాకాలం అప్పడంతో ఈసాి ఎలాగైనా వెళ్లాలని టిక్కెట్లు లిజర్యు చేసుకుని రహాదేవిగాలతో, “రేపటినుంచి నాలుగురోజులు రాను. శిలిడీకి వెళ్తున్నాను” అని చెప్పాను. ఆమె, “నేను కూడా పూజ్యాలీ వుండటం లేదు. అత్యవసరపని మీద మా ఊరికి వెళ్లాలి. ఇక్కడ కూడా ఎవలకీ కుదిరేటట్టు లేదు. నువ్వు కొన్నిరోజుల తరువాత వెళ్లచుచ్చు కదా!” అన్నారు. నేను, “ఇప్పటికే రెండు, మూడు సార్లు రద్దుయింది. ఈసాి తప్పక వెళ్లాలి!” అని చెప్పి మా ఇంటికి వచ్చేశాను.

ఆరోజు రాత్రి ఒక స్వప్నం వచ్చింది. ఆ స్వప్నంలో నేను, మా అమ్మాయిలు గుమ్మిళంపాడులో పూజ్యాలీ అమ్మగాల సన్నిధానానికి బయలుదేరాము. ఆ స్వప్నంలో కూడా మా అలవాటు ప్రకారం మేము అద్దంకిలో దిగి, జగటిష్ఠ మురాలిగాల ఇంటికి వెళ్లి, అక్కడ స్నానాదులు ముగీంచుకుని, పూజ్యాలీ అమ్మగాల సన్నిధానానికి వెళ్లాము. చిత్తంగా అక్కడికి వెళ్గానే పూజ్యాలీ అమ్మగాల సమాధి పున్న ప్రాంతమంతా ద్వారకామాయిగా

మాలిపోయింది! నాకు మెలకువ వచ్చింది. అప్పుడు నాకు, “నా దగ్గరికి వస్తే శిలిడి వెళ్లినట్టు!” అని పూజ్యాలీ అమ్మగారు చెప్పక చెప్పారనిపించింది. వెంటనే టిక్కెట్లు రద్దు చేసుకుని నిలయంలో సేవకు వెళ్లిపోయాను.

2024 మే చివర్లో మా కుటుంబమంటా శిలిడీకి వెళ్లాము. అక్కడ బాబా దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు మధ్య వరుసనుంచి (పాదుకలు వైపు, తల వైపు కాకుండా) దర్శనం జలగింది. నేను బాబా ఎదురుగా నిల్చుని పూజ్యాలీ మాప్సరుగారు బాబాను ఎలా చూసివుంటారో అనుకుని కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూశాను.

కొన్ని నిముపొలకు బాబా కళ్ళు పూజ్యాలీ అమ్మగాల కళ్ళల్లాగా మాలిపోయాయి!! తరువాత బాబా స్థానంలో నిలయంలో చిత్తపటంలో ఎలా వుంటారో అలా అదే చీరతో పూజ్యాలీ అమ్మగారు కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు!! కొంతనేపటికి స్పుహా వచ్చి మావాళ్ళ కోసం చూశాను. ఎవ్వరూ కనిపించలేదు. బయటకు వచ్చి వాళ్ళతో, “ఎందుకు వచ్చేశారు?” అనడిగితే, “నువ్వు అక్కడ అరగంట సేపు వున్నావు. అక్కడ అందలనీ పంపించేస్తున్నారు చెప్పారు! ‘అంతనేపు వున్నానా?’ అని ఆశ్చర్యపోతూ, మావాళ్ళతో నాకు జలగిన అనుభవం చేప్పే అందరూ చాలా అనందించారు.

2010లో నాకు నిలయం ఎలా వుంటుందో కూడా తెలియని రోజుల్లో స్వప్నంలో నిలయంలో ఇప్పుడు పూజ్యాలీ అమ్మగాల చిత్తపటం పున్న స్థానంలో బాబా కుల్చిలో కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు! పీరం మీద దత్తస్యామి, పూజ్యాలీ మాప్సరుగాల పటులున్నాయి. స్వప్నంలో నేను నిలయంలోకి వెళ్గానే బాబా కుల్చిలోనుంచి లేచి నాతో మాట్లాడారు!

సమర్థ సద్గురు సాయినాథులు, తాము వేరు కాదని, నిలయం, గుమ్మిళంపాడులోని పూజ్యాలీ అమ్మగాల సన్నిధానం శిలిడీతో సమానుమని తెలియజేసిన సమర్థ సద్గురు పూజ్యాలీ అలివేలుమంగమ్మతల్లికి శతసహస్ర వందనాలు! వారి సేవాభాగ్యం నాకు నిరంతరం ప్రసాదించమని వారి పాదపద్మములకు అంజలి ఘటించి ప్రార్థిస్తున్నాను!!

ఓం సర్వత్రస్తితాయై శ్రీ అలివేలు మాంగాయై నమః!
జై సాయి మాప్సర్!

వరణ్ఠలరసము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వారాలాపమనే యీ గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజిగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

14వ ప్రసంగము

రాఘవ : మాయాపదార్థాలు యందు ప్రేమను విడిచి పెట్టేందుకు నేను ఎంతైనా ప్రయత్నిస్తున్నాను. కానీ మనసు చాలా బలమైనది. ఈ జీవితంలో అది వశమవుతుందా అనిపిస్తుంది.

శ్రీ నిత్యానంద స్వామివారు శ్రీ ప్రకాశానందులవారిని ఈ సందేహాన్ని నిష్పత్తి చేయమని కోరారు.

స్వామిప్రార్థి : యోగవాశిష్టంలో వశిష్టులవారు చెప్పారు:-

శ్లో॥ మనో ధావతి సర్వత్ర¹
మదోనృత్తగజేంద్రవత్తీ
జ్ఞానాంకుశ సమాబుధ్మిః
తస్య నిశ్చలతే మనః॥

భావం : మనసు మదోనృత్తమైన గజేంద్రుడి లాగా (ఏనుగులాగా) అన్నివైపులా పరిగెడుతుంది. దానికి వివేకజ్ఞానమనే అంకుశము ద్వారా ఏకాగ్రతను కలిగించడం చేత చాంచల్యం పోయి స్థిరత్వాన్ని పొందుతుంది.

రాఘవ : మనసును ఆపే సాధనమేమిటి?

స్వామిప్రార్థి : మనస్సు మనస్సును ఆపుతుంది. వజ్రము వజ్రము చేతనే భేదించబడుతుంది (కోయబడుతుంది). లోహాల వలన కాదు. అలానే మనస్సును ఆపేది మనస్సు మాత్రమే!

శ్లో॥ మనో హి ద్వివిధం ప్రోక్తం
పుఢం చాపుఢమేవ చ
అపుఢం కామసంకల్పం
పుఢం కామవివర్ధితమ్॥

భావం : కార్య శూరత్వం వలన మనస్సు శుద్ధము, అపుఢము అని రెండు రకాలు. అందులో మలిన వాసనలతో కూడిన మనస్సు అపుఢ మనస్సు అనబడుతుంది. శుద్ధ వాసనలతో కూడిన మనస్సు శుద్ధ మనస్సు.

శుద్ధ మనస్సు సత్క్రమ ప్రధానమైనది. అపుఢ మనస్సు రజస్తమోగుణ ప్రాధాన్యము కలది. రజస్తమో గుణాలను

తగ్గించి, సత్య ప్రాధాన్యతను పొందిన మనస్సును వశపరుచుకోవచ్చు).

రాఘవ : మనస్సును వశపరచుకోవడానికి సాధనమేమిటి?

స్వా॥ప్ర॥ : శ్రవణ, మనన, నిధి ధ్యానములు మనస్సును వశపరుచుకొనే సాధనాలు.

రాఘవ : శ్రవణము, మనసము చేస్తున్నాను. కానీ నిధి ధ్యానసనమంటే ఏమిటో తెలియడం లేదు. చెప్పండి.

స్వా॥ప్ర॥ : ప్రాపంచికులైన (లౌకికులైన) మానవులు శ్రవణ మననాలు చేయకుండా నిధిధ్యానసనము ఏమి చేయగలరు?

‘బ్రహ్మచర్యాద్వా గృహాద్వా వనాద్వా సంన్యస్య శ్రవణం కుర్యాత్ (శ్రుతి)’

బ్రహ్మచర్య, గృహాస్తు, వానప్రస్తాల నుండి సన్యాసం తీసుకుని శ్రవణం చేయాలని శృతి చెబుతోంది. గృహాస్తాత్రమం నుండి ఒకేసారి సన్యాసం తీసుకోవడం చేయకూడదు. గృహాస్తాత్రమంలో చేసిన అసంభ్యకములైన పాపాల నివృత్తి కోసం వానప్రస్తాన్ని తీసుకొని తపస్సు చేయాలి. తపస్సు చేత సమస్త పాపాలు సశించిన తర్వాత సన్యాసము తీసుకోవచ్చు. వానప్రస్త ఆత్రమంలో భార్యాపిల్లలకు అవసరమైన ఏర్పాట్లు చేసిన తరువాతే సన్యాసించాలి. రాజనీతిలో కూడా భార్యాపిల్లల జీవిత నిర్వహణకు పూర్తిగా ఏర్పాట్లు చేసి రాజుగారి అనుమతి తీసుకొని వానప్రస్తాన్ని స్వీకరించాలని చెప్పబడింది.

పుత్రదారమప్రతివిధాయ ప్రప్రజతః పూర్వః సాహసదండః।

భార్యాపిల్లల జీవిత నిర్వహణకు అవసరమైన ఏర్పాట్లు చేయనిదే సన్యాసించేవాడికి సాహసదండన విధింపబడుతుంది. అటువంటి సాహసం చేసినవాడు బ్రాహ్మణుడైతే అతనిని రాజు అవమానించి, తల గొరిగించి,

గాఢిద మీద కూర్చోబట్టి దేశం నుండి బయటకు వెళ్ళగొట్టాలి. అలా చేసినవాడు బ్రాహ్మణుడు కాకపోతే అతనికి ఔదు, అంగచ్ఛేదము (శరీరభాగాలను నరికివేయడం), శరీర దండన (శారీరకమైన దండన), ద్రవ్యదండన (ధనం పరిహంగా తీసుకోవడం) మొంద అనేకరకాలైన శిక్షలు నిర్దేశింపబడ్డాయి.

రాఘవ : నాకు భార్యాపిల్లలకు అవసరమైనంత ధనం లేదు. అందువల్ల సన్యాసము తీసుకొనే అధికారము నాకు లేదు. పిల్లలు పెద్దవారయ్యక అప్పటి పరిస్థితులలో అతుర సన్యాసాన్ని* తీసుకుంటాను.

స్వా॥ప్ర॥ : అది ఎంతో మంచిది. ఆతుర సన్యాసం తీసుకుంటే పిల్లలకు తండ్రి తర్వాత చేయవలసిన పనులు చేయడంలో ఇక ఖర్చు తగ్గుతుండనేగా మీ అభిప్రాయం?!

అందరూ ఫక్కున నవ్వారు.

రాఘవజీ భాయి అమాయకుడు. కాబట్టి స్వామివారు ఆయనతో ఇలా ఏనోదంగా సంభాషిస్తూవున్నారు.

ఆ తరువాత స్వామి శ్రీ ప్రకాశానందులవారు పీఠదియూ నుండి వెళ్ళటానికి అవసరమైన ఏర్పాట్లు చేయసాగారు. శ్రీ నిత్యానంద స్వామి వారు ఇలా అన్నారు-

“మీరు ఇక్కడ నుండి వెళ్లిపోవడం ఏమి బాగాలేదు”.

స్వా॥ప్ర॥ :

**శ్లో॥ దూరస్థాపి సమీపస్థో
యో యస్య హృది వర్తతే
యో యస్య హృదయే
నాస్తి సమీపస్థోఒపి దూరగః॥**

భావం : దూరంగా వున్న హృదయంలో వున్నవాడు దగ్గరగానే వుంటాడు. దగ్గరగా వున్న హృదయంలో లేనివాడు దూరంగానే వుంటాడు. మీకు నేనంటే ఎంతో ప్రేమ. కాబట్టి నేను ఎప్పుడూ మీ దగ్గరే వుంటాను.

14వ ప్రసంగం సమాప్తం

*అతుర సన్యాసం : జీవితాంతం సన్యాసం తీసుకోలేకపోయినా మరణం ఆసన్నమయ్యే దశలో సన్యాసం తీసుకుని సన్యాసిగా మరణించాలనే ఉండేశంతో తీసుకునే సన్యాసాన్ని అతుర సన్యాసం అంటారు.

బుద్ధ ధర్మ హృదయము

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 3

III. మానసిక స్థితిపై ధ్యానము (చిత్రానుపశ్యనము)

ఈ సాధనలో గూడ మనస్సును కేవలశ్రద్ధ అను శుద్ధమైన అద్దము ముందుంచటం జరుగుతుంది. మనస్సుయొక్క లేక చైతన్యము యొక్క స్థితి లేక స్థాయిని అనుక్షణము గుర్తిస్తూండటమే లక్ష్మి.

ఆత్మ పరీశీలన ద్వారా తన మనస్తత్వాన్ని తాను అర్థం చేసుకోగలగడమే యిం సాధన యొక్క ప్రధానమైన ప్రయోజనం. వర్తమానంలోగాని, ముందు క్షణంలోగాని పున్న మానసిక స్థితిని సాధ్యమైనపుడల్లా నిలిప్తంగా గుర్తిస్తూండడమే సాధన. ఇది తన మానసిక స్థితిని గురించి యోచించడం, వితర్పించుకోవటంకంటే మెరుగైనది. తన మనస్తత్వాన్ని గురించి యోచించడం, ఆత్మ విమర్శ కొందరిలో అవాంచసీయమైన పరిణామాలను కల్గించవచ్చు. ఉదాహరణకు ఒకడికి తన దీపాలు తెలియటం వల్ల ఆత్మ విశ్వాసం నశించవచ్చు. ఇందువల్ల సాటిపాలతో సలగ మెసలుకోలేదు. మరొకడికి అహంకారం ప్రబలవచ్చు. మరికొందరికి ‘నేను ఆత్మ విమర్శచేసుకొనే ఉత్తమ సాధకుడను’ అనే గర్వం ప్రబలవచ్చు. కాని నిలిప్తంగ (యోచన, విమర్శలేకుండ) తమ మానసిక స్థితిని గుర్తించే వాలిలో యిటువంటి లోపాలు నివారించుకోవచ్చు.

చిత్రానుపశ్యనంలో అహంకారంగాని, తనపై తనకు అవిశ్వాసంగాని కలుగక తన యదార్థ స్థితిని గుర్తించి సలయైన సాధనను కొనసాగించే దార్శం కలుగుతుంది.

సామాన్యంగా మానవుడు తన బలహీనతలను గుర్తించడానికి, అంగీకరించడానికి యిష్టపడడు. కారణం ఆత్మగౌరవం దెబ్బతింటుండని భయం. ఎప్పుడైనా తప్పక గుర్తించవలసివస్తే తనను తాను యెలాగో సమర్థించుకొని లేక దృష్టిని సాధ్యమైనంత త్వరలో వాటినుంచి మళ్ళీంచుకోచూస్తాడు. కనుక తన బలహీనతలను అతిక్రమించడమే సాధ్యం కాదు.

అలానే తనలోని సామర్థ్యాలు కూడ కొన్ని తనకే తెలియకుండా పుండిపోతాయి. వాటిని నిలిప్తంగా గుర్తించటం వలన సాధనకు ఉపయోగించుకోగలుగుతాడు.

సాధనలో తన పురోగతిని వాస్తవంగ అంచనా వేయడానికి గూడ చిత్రానుపశ్యనం ఉపకరిస్తుంది.

సాధనకు అంతరాయంగా తలత్తే భావాలను ప్రబలనివ్వుకుండా యిచి ఉపకరిస్తుంది. ఉదాహరణకు ధ్యానానికంతరాయం కలిగించే శబ్దాలు సాధకునికి చీకాకు పరిచేపనుకోండి. అప్పుడతడు “యిష్టుడు మనస్సు చీకాకు అనే స్థితిలో నున్నది” అని నిలిప్తంగా గుర్తించటం వల్ల ఆ చీకాకు అంతరించి ధ్యానాన్ని కాపాడుతుంది. అంతేకాక యిం సాధన ఆ శబ్దము అనే బాహ్యకారణం నుండి తన అంతరంగికమైన చీకాకు మీదికి మరలేలా చేస్తుంది. అంటే అంతర్ముఖం చేస్తుంది.

IV. మనోవిషయాల ధ్వనము (ధర్మానుపశ్యనము)

ఈ సాధన వల్ల యోచనలన్నీ బుద్ధధర్మానుగుణంగా మారేలా చేస్తుంది. అంటే వాస్తవాన్ని గుర్తించడం ద్వారా ముక్కికి దీహదం చేస్తుంది. కనుక యూ సాధనలోని అయిదు అభ్యాసాలు సత్యదృష్టికి సంబంధించిన యోచనలకు సంబంధించి వుంటాయి. ముక్కి అనే లక్ష్మిం వైపుకు మనస్సు మెగ్గేలాగా చేస్తాయి. వీటిని సాధ్యమైనంతవరకు నిత్యజీవిత యోచనాపద్ధతుల్లోకి యిముడ్చుకొని సిలయైన అవగాహనను విరుద్ధాలైన భావాలను తోసివేయటానికి వినియోగించుకోవాలి.

మొదటి సాధన అయిదు ప్రధాన మానసిక అవరోధాలను గూర్చినది. నాలుగవటి ఏడు జ్ఞానాంశాలకు సంబంధించినది. అంటే యూ రెండభ్యాసాలు విడచి పెట్టదగిన గుణాలకు అలవరచుకోవలసిన గుణాలకు సంబంధించినవన్నమాట. విడచిపెట్టదగ్గ మరికొన్ని లక్ష్మీలు తప అభ్యాసంలో సూచించబడతాయి.

ఒకటి, నాలుగవ అభ్యాసాలలో మొదటి భాగాలు కేవలశ్రద్ధ సాధనకు సంబంధించినవి. వాటి సారాంశమిది. ఏదైనా ఒక మానసిక అవరోధం గాని, జ్ఞానం యొక్క అంశంగాని, సాధకుడిలో ఉండడంగాని, ఉండకపోవడంగాని జలిగినప్పుడు ఆ విషయాన్ని కడు స్పష్టంగా గుర్తించాలి. అలాగే మూడవ అభ్యాసంలో యించియానికి, దాని విషయానికి సంఘటన కలిగినందువల్ల యేర్పడిన బంధాన్ని గూర్చినభాగం గూడ కేవలశ్రద్ధ సాధనకు సంబంధించినదే.

పై చెప్పబడిన మూడు సూత్రవాక్యాలు మన ప్రస్తుత ఛైతన్యస్థితిని చెప్పేవి -నిజానికి చిత్తానుపశ్యనములో భాగాలు. అయితే అవి వాటితఱువాత అభ్యాసాలకు అంటే ఆయు అభ్యాసాలలో ఉత్తరభాగాలకు, అత్యావశ్యకమైన సంసిద్ధతనిస్తాయి. ఆ రెండవదశలో ప్రయోజనాత్మకము, కూలంకషము అయిన శుద్ధవగాహనను యూ క్రింది పనులకు ఉపయోగిస్తాము. 1) ఆయు అవరోధాలను బంధాలను నివారించటానికి, తాత్కాలికంగా అతిక్రమించటానికి, చివరకు పూర్తిగా రూపు మాపటానికి. 2) జ్ఞానాంశాలను ఉత్పత్తిచేసి వ్యాధి చెంబించటానికి యూ రెండు ప్రయోజనాలను స్థాపించాలంటే అవరోధాలు,

ప్రతిబంధకాలు, అటు జ్ఞానాంశాలు ఉత్పన్నం కావటానికి రాకపోవటానికి దీహదం చేసే పరిస్థితుల గురించి సన్నిహితంగా తెలుసుకోవటమవసరం. మూల సూత్రంలో యూ పరిస్థితులను గూర్చిన విచారణ స్థాలంగా, యూ విధంగా ప్రస్తావించబడింది: “విధంగా అంతకుముందు ఉత్పన్నం కానిని (అవరోధాలు, బంధాలు, జ్ఞానాంశాలు) ఉత్పన్న కాపడం యెలా జరుగుతుందన్నది అతడు బాగా తెలుసుకుంటాడు.”

ఆయు మానసిక అంశాలు ఉత్పన్నం కావటానికి ప్రధానమైన పరిస్థితులు ఆయు సూత్రాలకు బుద్ధపోస్తుడు రచించిన వ్యాఖ్యానంలో వున్నాయి. వాటిని కూడా సూచించడమైనది.

అయితే ఆ పరిస్థితులను గూర్చిన సిద్ధాంత పరమైన జ్ఞానమే చాలదు. తనలో ఉత్పన్నమయ్యే అవరోధాలను, బంధాలను, జ్ఞానాంశాలను తనలో వాస్తవంగా గుర్తించడం ద్వారా మాత్రమే బాహ్యంగాను అంతరంగికంగాను వాటిని ఉత్పన్నం చేసేవిగాని, ఆటంకపరచేవిగాని అయిన కారణాలను గూర్చిన పరిజ్ఞానం క్రమంగా లభస్తుంది. ఈ పరిస్థితులు వ్యక్తికి, వ్యక్తికి మారపచ్చ. సామాన్యంగా యూ గుణాలు, అవగుణాలు ఉత్పన్నం కావడానికి దీహదం చేసే సందర్భాలను వ్యక్తులు పూర్తిగా తెలుసుకోలేరు. తిలిగి తిలిగి వాటిని ప్రయత్నపూర్వకంగా గుర్తించి వాటి పరిచయం కలిగిన వాళ్ళు ప్రతికూలంగా వుండే పరిస్థితులను నివారించి అనుకూలమైన వాటిని కల్పించుకోవడానికి సహకరిస్తుంది. ఇది పురోగతి కెంతో ఉపకరిస్తుంది.

ఒకటప, నాలుగవ అభ్యాసాలు, మూడవ అభ్యాసంలో రెండవభాగం మనస్సును గూర్చిన పరిజ్ఞానానికి మనస్సుయొక్క అజివ్యాధికి సంబంధించినవి. రెండవ, అయిదవ అభ్యాసాలు, మూడవ అభ్యాసంలో మొదటి అంశము అయిదు విధాలైన తృప్తి (ఉపాదాన స్కంధము) ఆరు అయితనాలకు (యించియాలు), నాలుగు సత్యాలు కలసి వాస్తవాన్ని సంపూర్ణంగా చెబుతాయి. ఒకే సత్యాన్ని ఒక్కిక్కుటటి ప్రత్యుషమైన లీతిన ఒక్కిక్క కోణం నుండి చెబుతుంది.

- సశేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 4

ఉపనయనం

(గత సంచిక తరువాయా)

భృత్యురాచార్య తన బాబాయి కాలేజీకి వెళ్లింది మొదలు ఆయన తిలగి ఎప్పుడు యింటికి వస్తారా అని ఎదురు చూస్తుండేవాడు. భరద్వజగారు మద్యాహ్న భోజన విరామ సమయంలో కాలేజీ నుండి యింటికి వచ్చి, భోజనం చేసి మళ్ళీ కాలేజీకి వెళ్ళేవారు. ఆయన రావటానికి ఎంతో ముందుగానే ఆ పిల్లలవాడు వీధి గేటులో నిలబడేవాడు. వేసవిలో మిట్టమధ్యాహ్నం తీవ్రమైన ఎండలో యింట్లో వాళ్ళు వాలిస్తున్నా వినకుండా బాబాయి కోసం గేటు దగ్గరకు పరుగెత్తేవాడు. ఎండలో చిన్నాలి లేతదేహం ఎర్రగా కందిపాశతున్నా లెక్కచేయక, వేడిగా పున్న నేలపై కాళ్ళు కాలుతుంటే ఆ పసివాడు గేటు ప్రక్కనే పున్న చిన్న పూలమొక్క సీడలో నిలబడి ఎంతనేపైనా బాబాయి వచ్చే దారివైపే చూస్తూ ఆయన వచ్చేవరకు యింట్లోకి వచ్చేవాడే కాదు. కాలేజీ నుంచి వచ్చిన భరద్వజగారు ఆ దృశ్యం చూసి ఎంతో బాధతో పరుగున వచ్చి బాబును ఎత్తుకుని లోపలకు తీసుకెళ్ళేవారు.

భరద్వజగాలికి ఆ పిల్లలవాడిపై ఎంత ముమకారం అంటే కాలేజీ ముగిసిన తర్వాత విద్యార్థులందరూ క్రోండ్ కు వెళ్ళి ఆడుకుంటుంటే భరద్వజగాలికి యింట్లో పున్న బాబు గుర్తుకొచ్చి తోటి స్నేహితులతో ఆటలకంటే బాబుతో ఆడటమే ఎంతో యిష్టంగా తోచి, వెంటనే యింటికి వచ్చి బాబుతో ఆడుకునేవారు. భాస్కరాచార్య సాన్నిధ్యమే ఆయనకు లోకంలో అన్నింటికంటే ఆనందదాయకంగా

వుండేచి. ఆయనకు బాబు తప్ప వేరెవ్వరూ స్నేహితులు కూడా లేరు.

అలా రెండేండ్ల కాలం గడిచిపాశియింది, భరద్వజగాలికి యింట్లోడియెట్ పూర్తుయింది.

ముగ్గురు కుమారులకు 8వ ఏట ఉపనయనం చేసిన శ్రీ అనంతాచార్య తమ నాల్గవ కుమారుడైన భరద్వజగాలికి కూడా అదే విధంగా ఉపనయనం చేయ సంకల్పించారు. అయితే “ఉపనయనం ఎందుకు చేసుకోవాలి? దాని ప్రయోజన మేమిటి?” అని ప్రశ్నించారు, జిజ్ఞాసువు అయిన భరద్వజగారు.

‘నయనం’ - అంటే నేత్రం అని అర్థం. “సర్వోంబియాణాం నయనం ప్రధానం” అన్నారు పెద్దలు. అంటే యింబియాలన్నింటిలోకి నేత్రము అతి ముఖ్యమైనది అని నేత్ర ప్రాముఖ్యతను విపరించాయి శాస్త్రాలు. ‘ఉప’ - అంటే అదనంగా మరొకటి అని అర్థం. ‘ఉపనయనం’ - అంటే పంచేంబ్రియములలోని కన్నులు కాక అదనముగా యివ్వబడిన మరొక నయనం. అదే జ్ఞాననేత్రం. మనిషిలోని జ్ఞాననేత్రాన్ని మేల్కొలిపి, మానవ జీవితగమ్యమైన మోక్షసిద్ధి వైపు ఆ వ్యక్తిని నడిపించబడే ఉపనయన క్రతువు. అయితే ఉపనయనం చేసుకున్నవారందరూ జ్ఞానవంతులు, మోక్షగాములు కావాలి కదా! మరి ఎందుకు అవటం లేదు? అలాంటపుడు ఆ క్రతువు యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి? అన్న భావాలు భరద్వజగాలిలో మేల్కొన్నాయేమో! ఆయన

ఉపనయనం పట్ల తమ విముఖతను వ్యక్తం చేశారు. సంస్కారపంతుడైన ఆ తంత్రి - శ్రీ అనంతాచార్యగారు కుమారుడి విముఖతను నిరసించక, ఒప్పించే ప్రయత్నం చేయక మౌనం వహించారు.

కొన్నిసంవత్సరాలుగడచిపోయాయి. భరద్వాజగాలిలో మరల ఉపనయన క్రతువును గురించిన ఆలోచనలు మెచిలాయి. ఆ క్రతువులోని అంతరార్థం తెలిసికొనాలంటే ఉపనయనం చేసుకొనటం అనివార్యం అని భావించిన భరద్వాజగారు తంత్రికి తమ నిర్ణయాన్ని తెలియజేశారు. అంతే వెంటనే విజయవాడలోని పేరు మోసిన పండితులు, జ్యోతిష్మూలచే ముహూర్తం నిర్ణయించబడింది. అంతటి గొప్ప ఉపనయన ముహూర్తం మళ్ళీ సంవత్సరం దాకా లేదని, కనుక ఈ ముహూర్తానికి ఉపనయనం జిలపించాలనీ నిర్ణయించబడింది.

ఎదురు చూచిన రోజు రానే వచ్చింది. అనంతాచార్యులవారి గృహమంతా రంగు రంగుల రంగవల్లులతో, పచ్చతోరణాలతో అలంకరించబడింది. సంతోషంతో తిరుగాడే బంధుమిత్రులతో, యిల్లంతా కళకళలాడుతున్నారు. మంగళ వాద్యలు ప్రోగ్రమండగా, వేదపోష ప్రతిధ్వనిస్తుండగా ఉపనయన క్రతువుకు సన్నాహాలు ఆరంభమైనాయి.

ఆదే సమయంలో మరొక చీకటి కోణింపై తలుపులు తెరచుకొంటున్నాయి. కానీ ఆ విషయాన్ని బంధువులెవ్వరూ మొదట్లో అంతగా పట్టించుకొనక క్రతునిర్వహణలో నిమగ్నులైనారు. శ్రీ కృష్ణమాచార్యగాల రెండవ కుమారుడు, భరద్వాజగాల ఎనలేని ప్రేమను చూరగాన్న ముద్దులొలికే దెండిక్క పిల్లలవాడు భాస్కరాచార్య ఒక గబిలో తీవ్ర జ్యారంతో బాధపడుతూ ఒళ్ళు తెలియకుండా పడుకొని వున్నాడు. విజయవాడలో జిలగే ఉపనయన మహాత్మపాశికి హోజరవటానికి శ్రీ కృష్ణమాచార్య కుటుంబంతో సహా ఉపనయనానికి ముందురోజు గుంటూరు నుండి విజయవాడకు వస్తుండగా భాస్కరాచార్యకు తీవ్రంగా వడదెబ్బ తగిలింది. జ్యారం మగతలో కూడా “బాబాయ్” అంటూ కలవలస్తున్న ఆ పసివాడి ప్రక్కనే కూర్చొని పిల్లలవాడి పరిస్థితికి ఆందించన చెందుతున్న భరద్వాజగాలని పురోహితులు వచ్చి క్రతువు ఆరంభ మౌతున్నదని, మండపానికి వెంటనే రావలసిందనీ ఎంతగా పిలిచినా ఆయన బాబును వదలి వెళ్ళలేకపోవటంతో పెద్దలంతా కలసి ఆలోచించి, వటువు

చేయవలసిన కార్యక్రమాలనన్నింటినీ ప్రత్యామ్నాయంగా పురోహితులు విధానపూర్వకంగా తామే నిర్వహించాలని, క్రతువులో ముఖ్యమైన గాయత్రీ మంత్రిపదేశం మాత్రం భరద్వాజగారు మండపానికి వచ్చి చేయించుకోవాలనీ నిర్ణయించారు.

అయితే పిల్లలవాడి పరిస్థితి అంతకంతకూ దిగజాల అందిలీకి అందోళన కల్గించపాగింది. పిల్లలవాడిని చూస్తూ, అతని వద్దనే కూర్చునివున్న భరద్వాజగాల హృదయమెంతో బాధతో ఆల్కోశించపాగింది.

ఉపనయన క్రతువుకు యా విధంగా ఆటంకం రావటానికి, పిల్లలవాడు అనారోగ్యం పాలవటానికి కారణం ముహూర్తంలో లోపమేదైనా వున్నదేహాన్ని అనుమానంతో పండితోత్తములంతా సమావేశమై లగ్నమును మళ్ళీ గుణించి, సల చూచి, లగ్నములో ఏ లోపమూ లేదని నిర్ణయానికి వచ్చారు. అంతేకాదు ఈ ముహూర్తబలమే పిల్లలవాడిని కాపాడగలదని కూడా భావించారు.

చివరకు పెద్దల అభ్యర్థనతో పిల్లలవాడిని వదిలి ఉపనయన మంటపం వైపు కబిలారు భరద్వాజగారు. గదినుండి “బాబాయ్! బాబాయ్!” అన్న బాబు పిలుపులు నుండెను పిండివేస్తుంటే కస్తీటితో కదలివెళ్ళి తండ్రి ప్రక్కన గాయత్రీ మంత్రిపదేశానికై పీటలమీద కూర్చున్నారు.

తండ్రి కుమారుని చెవిలో మంత్రిపదేశం చేశారు. భరద్వాజగారు మొదటటాల మంత్రాన్ని ఉచ్చిరించారు. తండ్రి మంత్రాన్ని రెండవపాల చెప్పారు. కుమారుడు రెండవపాల మంత్రిచ్ఛారణ చేస్తుండగా భాస్కరాచార్య వున్న గది నుండి వెలువడుతున్న ఏదో అలజడి, ఆక్రందనలు గమనించిన భరద్వాజగారు కంగారుగా ఒక్క ఉదుటన పీటలపై నుండి లేచి నిలబడ్డారు. పిల్లలవాడున్న గదిలోకి వెళ్ళిందుకు అడుగు ముందుకు వేసేలోపల పురోహితులు ఆయనని క్రిందికి లాగి తిలిగి పీటలపై బలవంతంగా కూర్చొబెట్టగా, తండ్రి మూడవపాల కుమారుని చేత మంత్రాన్ని ఉచ్చిరింపజేశారు.

అతిపవిత్రమైన, త్రిగుణాతీతమైన గాయత్రీ మంత్రం ఉపదేశింపబడింది! మహిమాన్వితమైన, మహాశక్తివంతమైన బిహోపదేశం జిలగిపోయింది! భరద్వాజగాలికి ఉపనయన బీక్క యివ్వబడింది! ఆయన జ్ఞాననేత్రం విప్పాలి ఆయనని మరో మనిషిగా మార్చివేసే మట్టానికి తెర తీయబడింది!

అన్యమనస్కంగా మూడవపాల మంత్రిచ్ఛారణ ముగించిన భరద్వాజగారు బాబు గదిలోనుండి వినిపిస్తున్న

అలజడి విని ఒక్క పరుగున భాస్కరాచార్య వున్న గబిలోకి వెళ్లి ఆత్మతగా అతనివైపు చూస్తే....

అప్పటివరకు “బాబాయ్! బాబాయ్!” అంటూ కేకలు పెట్టిన భాస్కరాచార్య మంచంపై పడుకుని కనిపించాడు - ఏ విధంగా?

“బాబాయ్! బాబాయ్!” అని అరచిన కంఠం మూగబోయి ఆగిపోయిన నిశ్శబ్దంలో. మూతపడిన కన్నులతో నిశ్చేతనమైన శరీరంతో!

అంతే! ఒక్క క్షణంలో జలగిందేమిటో అర్థమైంది. అప్పటివరకు తీవ్రమైన అలజడితో, ఆందోళనతో శోకపూరితమై, కల్లీలితమై వున్న భరద్వాజగాల మనస్సు ఒక్కసారిగా నిశ్చలమై పోయింది.

అచేతనంగా పడిపున్న బాబును చూస్తూ నిశ్చేష్టమితిని లిబడిపోయారాయన.

కాలం స్తంభంచి పోయింది. అలా ఎంతసేపు గడిచింది తెలియదు.

చాలాసేపటి తర్వాత బాహ్యస్ఫూర్తిలోకి వచ్చిన భరద్వాజగారు పెల్లుబడిన దుఃఖంతో జీవంలేని భాస్కరాచార్య శరీరం ప్రక్కనే కుప్పకూలిపోయారు.

తమ పంచప్రాణాలు చిన్నాలి బాబుగా తమతో అల్లుకున్న అనుబంధం ఒక్కసారిగా తెగిపోయింది. తమనుండి విడివడిపోయిన ఆ బంధం శాశ్వతంగా తమకు దూరమై ఆద్యశ్యమైపోయింది. భాస్కరాచార్య యిక లేదు. మనసు పారలలో నుండి చీల్చుకొని వస్తున్న జ్ఞాపకాలకు గుండె సీరపుతుంటే భరద్వాజగారు తల్లడిల్లిపోయారు.

దుఃఖం! దుఃఖం!

ఎంత ఆపుకుండామన్నా ఆగసి దుఃఖం!

శోక సముద్రమే అయ్యారాయన!

ఎన్నో సూర్యోదయాలు, సూర్యాస్తమయాలు, ఎన్నో పగళ్ళు, ఎన్నో రాత్రులు గతించి పోతున్నాయి. కాని కాలం భరద్వాజగాల మనసుకు తగిలిన గాయాన్ని మాన్స లేకపోయింది. బాహ్యంగా ఏ పని చేస్తున్నా అంతరంగంలో దుఃఖంలో కుమిలిపోతూ కాలం గడుపసాగారాయన.

భాస్కరాచార్య తప్ప మరొక ఆలోచనను రానివ్వని మనస్సు స్తుబ్ధమై, క్రియాశూన్యమై నిలచిపోయింది. తమకు ప్రపంచంతో సంబంధం తెగిపోయింది. బాబు లేని జీవితం, యి ప్రపంచం నిస్సారంగా తోస్తూ మనస్సు ఏ విషయాల వైపు ఉన్నాఖం కావటం లేదు.

అటువంటి సమయంలో ఒకరోజు బాబు తల్లిదంత్రమైన తమ అన్నావచినెలు బాబును తలచుకొని బాధపడుతుండడం చూచి భరద్వాజగారు నిశ్చేష్టులైనారు. ఆయన హృదయం వాలిపై సానుభూతితో నిండిపోయింది. ఆ సన్నివేశం చూసిన తర్వాత యిన్నాళ్ళా తమను వేధించిన దుఃఖం ఒక్కసారిగా మటుమాయమైంది. అప్పుడు ఆయన హృదయంలో ఉధ్ఘాటించిన ఒకే ఒక ప్రత్యు - తామందలనీ ఈ విధంగా శోక సముద్రంలో ముంచిన యి ఫోరిపిపత్తును ఎవరూ అలకట్టిలేక పోయిన కారణం ఏమిటి?

మహా తపస్సి అయిన తమ తండ్రిగారు కానీ, అన్నగాలి దైవభక్తి, ఉపాసన, ఘనవైద్యుల చికిత్సలు కానీ యి దుర్భటను ఎందుకని నిరోధించలేకపోయాయి? అన్నింటిని మించి, భూత భవిష్యత్తు, వర్తమానాలను తెలియజేసే జీయోతీశ్శాస్త్రజ్ఞులు, పండితులు, యి ప్రాణ నిష్ప్రమణను ఆపలేకపోయిన కారణం ఏమిటి?

వారు పదే పదే గుణించి గ్రహగతులను సమీక్షించి పెట్టిన శుభ ముహూర్తం, ఆ ముహూర్తబలం ఒక పసివాడి ప్రాణాన్ని ఎందుకు రక్షించలేకపోయాయి?

భరద్వాజగాల అంతస్కరణలో చెలరేగిన ఆలోచనంతా ప్రతి ఒక్కలకీ ఏదో ఒకనాడు తారసిల్లే యి మృత్యువు యొక్క తత్త్వ రహస్యమేమిటి? జీవన్నరణాలకు మూలమైక్కడ? అన్న అంశంపై కేంట్రిక్కుతమైంది.

తండ్రిగాల నుండి పొందిన విజ్ఞానం, వేదవేదాంగాల పరన, నిర్మాపుమైన ఆలోచన, ఆచరణావిధానం, కార్యసాధన వంటి దైవిగుణాలతో నిండిన ఆయన అసాధారణ వ్యక్తిత్వం యి విషాదకర సంఘటనకు ఒక ప్రత్యేకమైన, విశిష్టమైన శితిలో స్పృంబించింది. ఈ సన్నివేశం సాధారణ మానవుని వలె ఆయనని కృంగచియలేదు. కాలాంతరంలో బాధను మరచిపోయేలా చేయలేదు. ఆ అసాధారణ ప్రజ్ఞావంతుని మనస్సు సృష్టి మూలతత్త్వాన్ని తరచి, తల్గించి, సత్యాన్ని ర్రహించేందుకు చేసిన అన్మేషణలో జవాబుల కోసం ఆయన ఏ ఆధ్యాత్మిక ర్ంధ్రాలను సమీక్షించలేదు. తమ అత్యంత నిశితమైన అంతస్కర్షపులతో తమకై తామే ఎన్నో విధాలుగా శోభించి తెలుసుకొనేందుకు ఆయనలో యత్నం ఆరంభమయింది.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి

జీవితం మరియు బోధాలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

కొ శీ పట్టణంలోని పండితులను సంప్రదించి వారి అభిప్రాయాన్ని తెలుసుకున్న తర్వాత శశాంకబాబు బృందం అమ్మ సూచించిన గోపినాథ్ గాలిని కలిశారు. మహా మహాపోషాధ్యాయ పండిత ప్రవర శ్రీయుత గోపినాథ్ కవిరాజ్ M.A., మహాశయులవారు కాశీలోని పండితుల అందరిలోకి యెక్కువ శాస్త్ర పరిజ్ఞానం, జ్ఞాన సంప్రత్తి కలవారుగా పేరుగాంచిన గోప వ్యక్తి. ఆయన లోగడ శ్రీ ఆనందమయి మాతను చాలాసార్లు దర్శించి వున్నారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మను సౌక్షామ్య భగవదవతారంగా ఆయన భావిస్తారు. అమ్మామై ఆయనకు భక్తి ప్రేమలు అపారం. ఆయన అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం స్త్రీల వుపనయనం గులించిన శాస్త్ర ప్రమాణాలను మరల పరిశోభించి చూచి తన అభిప్రాయాన్ని యా విధంగా తెలియజేశారు:

“స్త్రీల వుపనయనం అనేది సమ్మతమేనని శాస్త్రాలన్నీ ధృవీకరించాయి. ఇందుకు బుఫుల ద్వారా వెలువడిన ప్రామాణికాలు కూడా వున్నాయి. ప్రాచీన కాలంలో స్త్రీల వుపనయనాలు నిరాటంకంగా జలగిపోయేవి. మంత్ర అనుష్టానాలు కూడా యథావిధిగా స్త్రీలు ఆచలించగలిగేవారు. నేటి పరిస్థితులు అందుకు అనుకూలంగా లేని మాట నిజమే. అందువల్ల నేడు స్త్రీలకు వుపనయన క్రతువు నిషేధించబడింది.”

“అయినప్పటికీ సౌక్షామ్య భగవదవతారమైన శ్రీ ఆనందమయి మాత పంచిమహాత్ములు యేచి సంకల్పించినా అది ఆమోదయోగ్యమే! దానిని ఆచలించడానికి శాస్త్రంలో పనిలేదు. అమ్మ స్త్రీలకు వుపనయనం జరపాలని సంకల్పిస్తే

యా కాలంలో కూడా జలపించవచ్చు. అమ్మ సంకల్పానికి మించిన శాస్త్రం అనేది యేటి లేదు. ఆమె యేటి చేయాలని అనుకుంటే అదే శాస్త్రం. అంతకుమించి వేరే శాస్త్ర ప్రమాణాల అవసరం లేనేలేదు.”

కాశీ క్షేత్రంలో యా విషయానికి సంబంధించిన విపరాలన్నీ శశాంక బాబు అమ్మకు వుత్తరాల దారా తెలియజేశాడు. అప్పుడు అమ్మ మరలా శశాంకబాబుకు యా విధంగా సమాధానం ప్రాయించారు-

“నిజానికి శాస్త్ర ప్రమాణాలతో అవసరమేమీ లేదు. అయితే నా మనసులో కలిగిన సంకల్పం గులించి యితరుల మనసులలో ‘ఇది శాస్త్ర ప్రామాణ్యం అపుతుందా,

లేదా?’ అన్న సందేహం వస్తుందన్న పుద్దేశంతో మాత్రమే నేను పండితులను సంప్రభించి, వారి అభిప్రాయాలను తెలుసుకొమ్మని చెప్పేను. మరొక విషయం యేమిటంటే, అందరు స్తీలకు యిలా వుపనయన సంస్కారం జరుపమని నేను చెప్పేను. ఈ యజ్ఞిపవీత ధారణకు యొవరు అర్థాలో వారిని మాత్రమే యెన్నుకోవటం జరుగుతుంది.”

శశాంక బాబును యేమి చేయమన్నారో అదే చేశాడు. పండితుల అభిప్రాయాలను తెలుసుకొని అమ్మకు తెలియజేశాడు. అమ్మ ఆజ్ఞను పాటించటం ఒక్కటే అతని కర్తవ్యం. అంతే అమ్మ భక్తులకు అమ్మ సంకల్పం యెటువంటిదైనా అది వారికి శిరోధార్మమే! ఈ ప్రపంచం, ప్రపంచంలోని మనుషులు, వారి అభిప్రాయాలు, శాస్త్రాలు - పీటన్నింటితో వారికి యెటువంటి సంబంధం వుండదు.

ఆ తర్వాత కొన్నాళ్లవరకు యా విషయమై మరల అమ్మనుండి యెటువంటి ప్రస్తావన రాలేదు. కాసీ 1942 వ సంవత్సరం మాఘ మాసంలో అమ్మ బృందంతో పాటు శశాంకబాబు బృందం కూడా తొరాపీల్ కు రావటం జరిగింది. ఆ సందర్భంలో అమ్మ గురుప్రియకు, అమ్మ పెంపుడు కుమార్తె రమణికి వుపనయనం జరిపించారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత కొన్ని రోజుల తర్వాత డెప్రోడూన్ నుండి బయలుదేల కొన్ని ప్రదేశాలు తిరుగుతూ సిమ్మా కొండకు దగ్గరలో వున్న సోలన్ కు వెళ్లారు.

శశాంకబాబు, గురుప్రియ, మనోరమక్క శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం వింధ్యశలంలోనే పుంటున్నారు. 1933వ సం|| శైత్రమాసంలో ఒక రోజు జ్యోతిష్వదాదానుండి శశాంకబాబుకు ఒక వుత్తరం వచ్చింది. “శశాంక బాబుగారూ, చైత్ర పూర్ణిమలోగా గురుప్రియ దీఖిని, మిమ్మల్ని హరిద్వార్ రావలసించిగా అమ్మ మీకు తెలియజేయమన్నారు. మీరు వచ్చేటప్పుడు దాలిలో కాశీలో ఆగి శంకరానంద స్వామిని, మనోరమ దీఖిని కూడా వెంటబెట్టుకుని తీసుకురమ్మని అమ్మ చెప్పమన్నారు” అని ప్రాశాడు జ్యోతిష్వదాదా. ఆ వుత్తరం చూసిన శశాంకబాబు, గురుప్రియల ఆనందానికి అవధులు లేవు. వాళ్ళ వెంటనే కాశీ బయలు దేరారు. కాశీలో మనోరమ, శంకరానంద స్వామిలను కలసి అమ్మ ఆదేశాన్ని వారికి తెలియజేశారు. అందరూ హరిద్వార్ చేరుకుని అమ్మ విడిచి చేసిన ధర్మశాలలో అమ్మను దర్శించుకున్నారు. ఒక విశాలమైన ప్రాంగణంలో పెద్ద పెద్ద అందమైన గదులతో నిర్మింపబడిన

అతి పెద్ద భవనం ఆ ధర్మశాల. అమ్మ వారందఱ యోగ క్షేమాలు అడిగి తెలుసుకున్నారు.

సంధ్యాసమయంలో శ్రీ ఆనందమయి మాత గురుప్రియను, శశాంక బాబును వెంట బెట్టుకుని గంగాతీరానికి బయలుదేరారు. గంగానచీ తీరాన ఆక్కడక్కడ కొండరాళ్ళ, గుట్టలుగా వున్నాయి. అమ్మ ఆక్కడ వున్న ఒక పెద్ద కొండ రాయిపై కూర్చున్నారు. గురుప్రియ, శశాంకబాబు అమ్మ యొదురుగా కూర్చున్నారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ చెప్పటం ప్రారంభించారు: “శశాంక బాబూ! నేనోక విషయం చెపుతాను. జాగ్రత్తగా వినండి. నేను యేచి చెప్పినా, యేచి చేసినా అందులో నా ప్రమేయం అంటూ యేచి వుండదు. నిర్ణయింపబడిన సంఘటనలు నిర్ణయింపబడిన సమయానికి అప్పయత్తుగా జిలగిపోతుంటాయి. ఈ విషయం యిన్నాళ్ళగా నన్ను చూస్తున్న మీకు యాపాటికి అర్థం అయ్యేవుంటుంది. క్రిందటిసాల పుష్యమాసంలో మిమ్మల్ని డెప్రాడూన్ పిలిపించాను.(శశాంకబాబువంకచూస్తూ) ఆప్పుడే మీకు సన్మాస దీక్ష యివ్వాలని స్పురించింది. అయితే అప్పటికి యింకా సమయం కాలేదని అనిపించి యేమీ మాట్లాడలేదు. ఆప్పుడు నేను నిన్ను కేవలం వుత్తుధారణలో మాత్రం మార్పులు చేయించి, సన్మాస దీక్షకు మానసికంగా సిద్ధం చేయటం జరిగింది. మీరు డెప్రాడూన్ నుండి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత నేను కూడా కొన్ని ప్రాంతాలు తిరుగుతూ సోలన్ కు వచ్చాను. అక్కడ సోలన్ లో కొండపైన వున్న ఒక గుహలో వుండటానికి యేర్పాట్లు జరిగాయి. అయితే ఆ గుహలో ప్రవేశించిన మరుసటి దినమే నిన్ను సన్మాస వేషంలో చూశాను. అప్పుడు తెలుసుకున్నా- సమయం ఆసన్నమైందని! జ్యోతిష్ కు చెప్పి మిమ్మల్ని హరిద్వార్ రావలసించిగా వుత్తరం ప్రాయించాను. శ్రీ భోలానాథ్ గాలికి కూడా చైత్ర సంక్రాంతి రోజున మీరు సన్మాస మంత్రదీక్ష తీసుకోబోతున్నారన్న విషయం వుత్తరం ద్వారా తెలియజేశాను. సోలన్ లో కొన్ని రోజులు వుండేందుకు యేర్పాట్లు జరిగాయి. కాసీ, సీకు వుత్తరం ప్రాయించిన వెంటనే నేను హరిద్వార్ వచ్చేసాను. నీవు ఆంతర్యంలో సన్మాసాత్మకానికి తగిన సంస్కారాలను కలిగివున్నావు. అయితే యా విషయాలస్తే యిలా యేందుకు జరుగుతున్నాయో నాకు తెలియదు. జ్యోతిష్ కు కూడా ముందుగా యేమీ చెప్పలేదు. నేనేమీ చేసేబి? కావాలని నేను యేమీ చేయను. ఏం జరగవలసివుంటుందో అది జిలగిపోతూ వుంటుంది.....” యిలా శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ

శశాంక బాబుతో మాట్లాడుతూ వున్నారు. శశాంక బాబు, గురుప్రియ అమ్మనే చూస్తూ అమ్మ మాటలు వింటుా మౌనంగా కూర్చున్నారు. కొన్ని నిమిషాలు గడిచాయి. అమ్మ మరల చెప్పటం ప్రారంభించారు—

“శశాంక బాబూమారిద్వార్, లక్ష్మీం రుమూలా, బుషికేశ్ - యెలా పలుప్రాంతాలలో సన్యాసభిక్ష యవ్వగలిగిన యోగులైన వ్యక్తులు యెందరిం వున్నారు. మనం ప్రయత్నిస్తే లభస్తారు. దేహే వాతకోసం శంకరానందను పంపిద్దాము” అన్నారు అమ్మ.

శశాంక బాబుకు అమ్మపై గల ప్రేమ అపారం. ఏ వాక్యాలకు, యే పదాలకు, యే భాషకు కూడా ఆయనకు అమ్మపై గల అంకితభావాన్ని వ్యక్తం చేయగల సామర్థ్యం లేదు. శశాంక బాబు ఆనాడు అమ్మ మాటలు వింటున్నాడుగానీ ఆయన మనసులో యేదో అలజడి ప్రారంభమైంది. ఆ బిర్ఘాంతిలో కొంతసేపు ఆయన మనస్సు ఆలోచించటం మానిసేసి నిశ్శబ్దమైపోయింది. కొంతసేపటి తర్వాత తేరుకొని అమ్మతో యెలా అన్నాడు:

“అమ్మా! మీరు నన్ను యేమి చేయమని ఆదేశిస్తే అదే నాకు శిరోధార్యం. నా జీవితాన్ని మీ చేతిలో పుంచాను. నేను నన్ను మీకు అప్పగించడం కూడా కానేకాదు. ఎంతో దయతో మీకు మీరే యిం జిడ్డను మీ ఒడిలో చేర్చుకున్నారు. సన్యాస భిక్ష గాని, మరి యేదైనా కానీ నా కోసం మీరు యేచి చేసినా దానిలో నాకు యెటువంటి ఆభ్యంతరము వుండదు. నేనేమీ చేయాలో నా అర్థత యేమిటో మీకు మాత్రమే తెలుసు. మీరే నన్ను నడిపిస్తున్నారు. కానీ అమ్మా-----” యేదో బాధ మనసును ఆవరించటంతో మధ్యలోనే మాట్లాడటం ఆపివేసి మౌనంగా వుండిపోయాడు శశాంక బాబు. అమ్మ మౌనంగా చూస్తున్నారు.

కొన్ని నిమిషాల తర్వాత, “అమ్మా! మీరు ఒక సాధారణ వ్యక్తిని నాకు గురువుగా యెందుకు నియమిస్తున్నారు? ఇందులోని ఆంతర్యం యేమిటో నాకేమీ తెలియటం లేదమ్మా” అన్నాడు. “తెలియకపోవటం యేముంది? ‘నాకై నేను యేమీ చేయను’ అన్నచి నీకు తెలిసిన విషయమే కదా!” అన్నారు అమ్మ. అమ్మ యేమి చెప్పినా శశాంక బాబుకు ఫూరట కలగడం లేదు. పైగా ఆయన బాధ రెట్టింపు అయింది. ఎంతో ఆవేదనతో ‘అమ్మా! మీకు అన్ని తెలుసు. నేను మొట్టమొదట మిమ్మల్ని దల్చించినప్పుడే తమకు విన్నవించుకున్నాను నాకు యేచి మంచిదైతే అదే

చేయమని. నేను యేమి చేయాలో దానిని మీరే నాచేత జలిసించమని ప్రార్థించాను. ఇంతకుమించి నాకేమీ తెలియదు. నా జీవిత నావను నడిపించే బాధ్యత నీదే. నా చేతికి తెడ్డు యిచ్చి మీరే దాల చూపిస్తూ నడిపించండి. మీరు యే బిక్కుకు సాగిపొమ్మంటే అటే ప్రయాణం సాగిస్తాను. మీరు చెప్పినవస్తీ నా శక్తిమేరకు నా చేతవైనంత చేస్తాను. కానీ అమ్మ, నేను నాకు అన్ని మీరే అనుకున్నాను. కానీ మీరు యుప్పుడు నన్ను యితరుల వద్దకు విసిల వేస్తున్నారు. ఎందుకిలా చేస్తున్నారు? ఒక సాధారణ వ్యక్తిని గురువుగా స్వీకలించమంటూ నన్ను వాలికి అప్పగిస్తున్నారెందుకు? ఈ విధంగా నన్ను యితరుల చేతికి అప్పగిస్తుంటే నేను యెలా భలించగలను? నా సాధనామార్గంలో మీరే నా చేయి పట్టుకొని నన్ను నడిపిస్తున్నారు. ఇప్పుడు మరొకల జీక్కం యెందుకు? అమ్మా! మీరు తప్ప నేను నడుస్తున్న యిందాలో మరొకరు మార్గదర్శకులుగా నాకు అవసరం లేదు. నేను అందుకు అంగీకరించను” అంటుంటే శశాంక బాబు కన్నుల వెంట ఆశ్రువులు రాలాయి.

“శశాంకబాబూ! నేను యేదైతే చూస్తున్నానో దానినే చేయమని చెబుతున్నాను. సరే నీ వృద్ధేశం నీవు చెప్పారు. బాగుంచి. నువ్వు యిం విధంగా భావించినట్లయితే యింక యేమి చేయవలసిన అవసరం లేదు”. ఇలా చెప్పి అమ్మ మౌనంగా వుండిపోయారు

సంధ్య సమయం దాటి అంతటా శీకట్లు అలముకొన్నాయి. అమ్మ, శశాంకబాబు, గురుప్రియ నదితీరం నుండి ధర్మశాల వైపు వెళ్లిపోయారు.

రాత్రి భీజనాల అనంతరం బంగళా ఆరుబయట అటు యిటు తిరుగుతున్నారు అమ్మ. శశాంకబాబు కూడా యిం విషయమే ఆలోచిస్తున్నాడు. సమయం అర్థరాత్రి దాటింది. కొంతసేపటికి శశాంక బాబు అమ్మను సమీపించి ఆమెకు నమస్కరించి, “అమ్మా! సాయంత్రం మీరు యేదో నాతో చెప్పిన విషయాలన్నీ విన్న తర్వాత నా మనసులో యెటువంటి భావాలు రేకెత్తాయో అవస్తీ నేను మీతో చెప్పుకున్నాను, అంతే! నన్ను క్షమించండి. నా ఆలోచనలు నా ఆకాంక్షలు యేవిధంగా వున్నప్పటికే మీరు యేచి ఆదేశిస్తే దానిని పాటించడానికి సిద్ధంగా వున్నాను”.

- సచేషం

ద్వారకామణయ

అనుభవమండపము

శ్రీమతి రామరాజు శిల్పి, ష్టోర్ రాబాదు

నేను పెన్న క్లాస్ చటివేటప్పుడు మొట్టమొదటిసారి శిలిడీ కి వెళ్లాము. అప్పటిలో బాబా విగ్రహాన్ని తాకి నమస్కారం చేసుకునే అవకాశం వుండేబి. బాబా దర్శనం చేసుకుని తిలగి వచ్చిన దగ్గరనుంచి నాకు వారి మీద బాగా భక్తిశ్రద్ధలు ఏర్పడ్డాయి. దాదాపు మా చుట్టూలందరూ శిలిడీ సాయినాథుని భక్తులే. అందిలి ఇళ్లలో భజనలు, హోరతులు, పారాయణలు జరుగుతాయి.

2019లో జిలగినఒకసంఘటనమీతో పంచుకుంటాను. మా కుటుంబం ఒకసారి కేదార్నాథ్ వెళ్లాం. పహోడ్ అనే చోట హాలికాప్టర్ ఎక్కి కేదార్నాథ్ వెళ్లాలి. అటి ఎన్నికల సమయం అవడంవల్ల, రాజకీయనాయకుల రాకతో మాకు హాలికాప్టర్ మధ్యాహ్నం 3గంటలకి యిచ్చారు. పాచ్చన దర్శనానికి వెళ్లి మల్లీ సాయంత్రం వెనక్కి వచ్చేయాలని మా ప్రణాళిక. కానీ మేము అక్కడికి వెళ్లేసులికి ఆలస్యమయింది. రాత్రికి అక్కడే ఉండిపోవలసిన పలస్తి. పెంపరేచరు మైనన్ డిగ్రీలలో పుండడం వల్ల చలి విపరీతంగా వుంది. ఆ రాత్రికి ఎక్కడ వుండాలి? బయట పేంట్లు ఏర్పాటు చేసినా అక్కడ ఉండగలమా అని ఆలోచిస్తూ, ఏదైనా దాలి చూపించమని బాబాని మనసులో ప్రార్థిస్తున్నాను. పైకి మా అమ్మాయితో “బాబా దయవల్ల ఇప్పుడెవరైనా వచ్చి మనకి ఈపూట పుండటానికి ఏదైనా రూము ఇస్తే బాగుండును” అన్నాను. అప్పుడు మా అమ్మాయి “భలేదానివమ్మా, ఇక్కడ మనకి ఎవరు తెలుసు, రూము ఇవ్వడానికి? అన్నింటికి బాబా సహాయం చెయ్యాలంటావ్” అన్నాచి. దర్శనం క్యా

చాలా పెద్దగా ఉంది. ఇంతలో ఒకాయన మా దగ్గరకి వచ్చి, “మీకు పుండటానికి రూము కావాలా?” అని అడిగాడు. కావాలని చెప్పాము. మావారు అతనితో వెళ్లి రూము చూసి వచ్చారు. దర్శనం అయ్యాక మమ్మల్ని రూములో వచిలి, మర్మాడు తెల్లవారు రూమున తెగంటలకి సిద్ధంగా వుంటే స్వర్ప దర్శనం చేయస్తానని చెప్పి వెళ్లారు. అనుకున్నట్టగానే మర్మాడు ఉదయమే వచ్చి స్వర్ప దర్శనానికి తీసుకెళ్లారు. అతను దగ్గరుండి అన్ని చూపించారు. తిరుగు ప్రయాణంలో బస్సులో మిగిలిన వాళ్లందరూ, ”మీరెంత అదృష్టవంతులండి! చక్కటి రూము దొలికింది, మాకు పెంట్ లో చాలా ఇబ్బంది అనిపించింది, పైగా మీకు స్వర్ప దర్శనం కూడా దొలికింది” అని అన్నారు. అప్పుడు మా అమ్మాయి, “నువ్వున్నబి నిజమే అమ్మా, బాబా దయవల్లే ఇదంతా జిలగింది” అంది. నాకు తెలుసు ఇదంతా ఆ సాయినాథుని అనుర్ఘమేనని!!

2020 లో మావారికి ఉద్ధిగవిరమణ సమయం. వారు స్టడీ సల్కుల్ లో డైరెక్టర్ గా ప్రభుత్వ ఉద్ధిగరం చేస్తున్నారు. 58 సంవత్సరాలు పదవీవిరమణ వయస్సు. అయితే అప్పటి ప్రభుత్వం పదవీ విరమణ సమయం పెంచుతామని చెప్పారు. కానీ అటి ఇంకా అమలులోకి రాలేదు. మాకు ఒక అబ్బాయి, ఒక అమ్మాయి. వాళ్ల బాధ్యతలు తీరకుండా లిట్టీరు అపుతారని కొంచెం బిగులుగా వుండేబి. ప్రతిరోజు బాబాతో ఇదే విషయం చెప్పి బాధ పడేదాన్ని. ఆగస్టు నెలలో ఒకరోజు ఒకతను సాయిరాం, సాయిరాం అని పెద్దగా అరుస్తున్నాడు. మేము మేడమీద వుంటాము. నాకు అతని అరుపు వినిపించి

11రూపాయలు దక్షిణ పట్టుకుని క్రిందకి వచ్చి అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యవోయాను, చాలా చక్కటి ముఖపర్చుతో, బాబా వేషధారణలో వున్నారు. నమస్కారం చేసి దక్షిణ ఇచ్చాను, వెంటనే ఆయన హింటిలో,, „మీ సమస్య బాబాకి తెలుసు, మీకు తొందరలోనే ప్రభుత్వం నించి డబ్బులు వస్తాయి” అన్నారు. అప్పుడు నాకు, ‘మావారు లిఫ్టీర్ అవ్వడం తప్పదు’ అనిపించింది. వెంటనే అతను, “మీకొక ఉద్ఘోగం కూడా చూసి పెట్టాను” అన్నారు. నేనిక ఏదో ఆలోచించుకుంటూ వెళ్లబోతుంటే, “మీ ఇంటికి ఒకరోజు వచ్చి భోజనం చేస్తాను” అన్నారట, ఆ మాట నా పక్కనే ఉన్న ఒకమ్మాయి విని నాకు చెప్పింది. నేను ఆశ్చర్యవోయాను, ఎందుకంటే ప్రతి గురువారం ఎవలికైనా భోజనం పెడదామని అనుకునేదాన్ని. కానీ ఇక్కడ ఎవ్వరూ దొరకరు, నా మనసులో మాట చెప్పడమే కాదు, మా ఇంటి పలిస్థితి కూడా చెప్పారు,,, వారెవరై ఉంటారన్న ఆలోచన నాకు రాలేదు.

తరవాత మావారితో “మీరు సెప్పెంబరులో ఉద్ఘోగవిరమణ చెయ్యడం భాయం, నాకు బాబా సందేశం వచ్చింది” అన్నాను. మావారు, “కాదు ప్రభుత్వం సమయం పెంచుతుంది” అన్నారు. సెప్పెంబర్ 30కి మావారు ఉద్ఘోగ విరమణ జలగింది. తరవాత,,ఆరోజు అతను చెప్పినట్లుగానే మాకు రావలసిన డబ్బులన్నీ వచ్చాయి. అయితే, ప్రభుత్వం రెండు సంవత్సరముల కాలపరిమితి పెంచుతూ అదే ఉద్ఘోగంలో మావారిని తిలిగి తీసుకున్నారు. ”మీకు ఉద్ఘోగం చూసి పెట్టాను” అన్నది కూడా నిజమయ్యంది. మరి ఆరోజు భక్తకి వచ్చినాయన సాక్షాత్తూ సాయినాథులు కాక ఇంకెవరు?

2023 లో మేము శిలిడి వెళ్లాము. పిల్లలిద్దరూ ఉద్ఘోగాల్లో స్థిరపడ్డారు. కానీ ఇంకా వివాహాలు కాలేదు. ఆవిషయంనన్ను చాలా కలత పెట్టేది. ఇంక నాకు బిక్కెవరు? ఆ సాయినాథులే కదా, శిలిడికి వెళ్లి మొరపెట్టుకుండామని ప్రయాణం పెట్టాను.

మేము శిలిడి చేలన రోజు ఉదయం ఒక హోటల్లో టిఫిను చేసి బయటికి వచ్చేసులకి, మా దగ్గరకి ఒక పూజాలి వచ్చాడు. అతన్ని నేను రోజూ శిలిడిలో జిలగే ఆరతి (టి.ఎస్.లో లైవ్)లో చూస్తాను. నేను ఆయనని గుర్తుపట్టి నమస్కారం చేశాను. ఆయన మాతో, “మీ సమస్య బాబాకి తెలుసు. ఈరోజు ‘పోల’ అమావాస్యమహారాష్ట్రలో వ్యవసాయానికి సంబంధించిన పండుగ), చాలా మంచిరోజు. ఇప్పుడు మీరు

నెయ్యి తీసుకుని ద్వారకామాయి ధుని లో సమించండి” అని హింటిలో చెప్పి, నాతో కొంచెం గట్టిగా ‘దక్షిణ కుక్కన ఏమైనా ఇస్తావా?’ అన్నారు. నేను ఒక వంద రూపాయలు ఇచ్చి నమస్కారం చేసుకున్నాను. ఆయన వెళ్లివోయారు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది, సమాధి మంబిరంలో సేవ చేసే పూజాలిగారు మాకు తారసపడటం, వారిని నేను గుర్తుపట్టడం, వారు మా సమస్య పరిష్కారంచెప్పడం,,, ఇదంతా బాబా భీల అనిపించింది. మేము ముందుగా బాబా సమాధి మంబిరానికి వెళ్లి దర్శనం చేసుకుని, తరవాత రెండు ప్యాకెట్లు నెయ్యి తీసుకుని ద్వారకామాయికి వచ్చాము. అక్కడకి వచ్చేసులకి మధ్యాహ్న హోరతి జరుగుతోంది. హోరతి అయ్యాక కొంతసేపటికి మేము ధునికి నమస్కారం చేసుకుని అక్కడి వారితో మాకు ఏవో సమస్యలు వున్నాయని, ధుని తలుపులు తెలిస్తే నెయ్యి సమించామని అడిగాము. వారు, “ఇప్పుడు తెరవడం కుదరదు” అని చెప్పారు. “అయ్యా ధునిలో నెయ్యి వేయకపోతే మా సమస్యలు తీరవేమా” అని నాకు ఏడుపు వచ్చింది. వారు ఏమనుకున్నారో ఏమో కొంతసేపటికి కొట్టిగా తెలిచి ఒక ప్యాకెట్ నెయ్యివేసి, ఇంకొకటి తరవాత వేస్తామన్నారు. నేను హమ్ముయ్ అని ఊపిలి పీల్పుకుని, సాయినాథునికి మనసారా కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకున్నాను.

తరవాత తెగంటలకి మళ్ళీ దర్శనానికి వెళ్లాము. ఆరోజు పోల అమావాస్య సందర్భంగా బాబా దగ్గర ఆపుబోమ్మలు, బండి మొదలైనవి అలంకరించారు. అక్కడ బాబాపాదుకలకి నేను నమస్కారించుకోగానే నాకొక్కదానికి అక్కడి పూజాల(నాకు కనిపించిన అతను కాదు) స్విట్లు ప్రసాదంగా ఇచ్చారు. అంతేకాదు, పక్కన నిలబడి కొంతసేపు దర్శనం చేసుకొమ్మని చెప్పారు. అప్పుడు నాకు మనసులో నిశ్శయమైంది, త్వరలోనే మా పిల్లల వెళ్లిజ్లు జరుగుతాయని. ఆ యాత్రలో బాబా ఇచ్చిన ఆశీస్సులవల్ల వెంటనే పిల్లలిద్దల వెళ్లిజ్లు జిలగిపోయాయి.

ఇలా ఎన్నో, ఎన్నోనో సందర్భాలలో బాబా కరుణ, కృపాకట్టాక్కాలు, మాకు అనుభవం ఆపుతూనే ఉన్నాయి.

ఓం సమర్ప సద్గురు సాయినాథ్ మహారాజ్ కీ జై!!

జై సాయి మాస్టర్!

ఆచార్యని అద్భుత లీలలు

శ్రీ వెంకట రమణయ్

ప్రమా జ్యోతీ భరద్వాజ మహర్షా లీలా వైభవాన్ని నెల్లారు జిల్లా, విరూరు కి చెందిన శ్రీ వెంకట రమణయ్ గారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

1977 సంవత్సరంలో మా ఊరికి బాల గురవయ్య అనేవారు రికార్డు అసిస్టెంట్ గా ఉద్యోగం చేయడానికి వచ్చారు. వారికి నేను రోజు సాయంత్రం త్రాగే సీళ్లు తీసుకెళ్లి ఇచ్చేవాళ్లి. అలా వెళ్లున్న సందర్భంలో వారి దగ్గర బాబా ఫోటో చూసి వివరాలు అడిగాను. నేను అప్పుడు ఏడవ తరగతి చదువుతున్నాను. వారన్నారు, “ఈయన

చాలా గొప్ప మహాత్ముడు. ఈయనని పూజించే ఏరి శిష్యుడు ఎక్కిరాల భరద్వాజ గారు చాలా గొప్పవారు. వారు ఐవీన్ చదివి ఉద్యోగ అవకాశం వచ్చి కూడా దాన్ని వదిలేసి, శిరిడి సాయినాథుని సేవిస్తూ విద్యానగర్ లో ఇప్పుడు అధ్యాపకులుగా పనిచేస్తున్నారు” అని చెప్పారు. నాకు ఆ చిన్న వయసులో, ‘కలెక్టర్ ఉద్యోగం అంటే చాలా గొప్పది కదా! దాన్ని వదిలేసి బాబాని పట్టుకుని ఉన్నారంటే వారెంత గొప్పవారు?’ ఒకసారి చూడాలి అనిపించి, వారి వివరాలు అడిగితే విద్యానగర్ వారింటి అడ్రెస్ ఇచ్చారు. నేను అప్పుడు పూజ్యతీ భరద్వాజ మాస్టరుగారికి ఒక ఉత్తరం రాశాను. “నేను వస్తున్నాను, మిమ్మల్ని చూడాలి, మీరు నాకోసం ఉండాలి” -ఇట్లు బోధద్దుల వెంకట రమణయ్, జెడ్సీ ప్రౌస్‌గ్లోబ్, ఏడవ తరగతి, విరూరు.

ఇలా ఉత్తరం రాశిన మూడు నాలుగు రోజుల తర్వాత విద్యానగర్ వెళ్లాను. బస్టాండులో దిగిన తర్వాత అక్కడ వారిని అడిగితే, పూజ్యతీ మాస్టరుగారి ఇంటికి దారి చూపించారు. వెళ్లి గుమ్మంలో నిలుచున్నాను, ఉదయం సమయం అది. వారు ఆ గదిలో కొంతమందితో మాట్లాడుతున్నారు. నన్ను చూసి లోపలకి రమ్మనట్టు సైగ చేశారు. నేను లోపలకి వెళ్లి, గోడకానుకుని మూలకి కూర్చున్నాను. ఆ సంభాషణలు ఏమీ నాకు అర్థం కావల్సేదు. కలెక్టర్ ఉద్యోగం మానేసిన ఆయన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాను. ఇంతలో పోష్ట్ వచ్చింది. పూజ్యతీ మాస్టరుగారు అక్కడన్న వారికి అప్పుడువచ్చిన ఉత్తరాలు చదివి వినిపిస్తూ, “భరద్వాజ్ గారు, నేను వస్తున్నాను, మీరుండాలి, మిమ్మల్ని చూడాలి” అని రాశిన ఉత్తరం చదివి, “ఆ నేను నీ కోసమే ఉన్నాను” అని సమాధానం ఇస్తుంటే, నేను నెమ్మిదిగా లేచి, అది రాశింది నేనే సార్” అన్నాను.

అక్కడన్న వారందరూ గట్టిగా నవ్వారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారు, “మన తపోలా శాఖ ఎంత గొప్పదో మాడండి, ఉత్తరం కన్నా మనిషి ముందు వచ్చాడు” అన్నారు. అది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారితో నా తొలి పరిచయం.

ఆరోజు అలా రాత్రి వరకు అక్కడే ఉండిపోయాను. ఆ రాత్రి నేను, కొంతమంది సత్పుంగ సభ్యులు నిర్మాణంలో ఉన్న సాయిబాబా మందిరంలో పడుకున్నాము. మరునాడు ఉదయం మా ఊరికి బయలుదేరుతూ మళ్ళీ ఎందుకో మాస్టరుగారి దగ్గరికి వెళ్లాలనిపించింది. ఉదయం 7, 8గంటల మధ్యలో వారి దగ్గరికి వెళ్లాను. అప్పుడు వారు ఒక్కరే ఉన్నారు. నన్ను పక్కన కూర్చోబెట్టుకుని చాలా ఆప్యాయంగా మాట్లాడారు. అప్పుడే నాతో “సత్పుంగాలు చేయవోయ్ మీ ఊరిలో” అన్నారు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను అప్పుడు అది ఏంటో కూడా నాకు తెలియదు. తర్వాత, నాకు లోపల ఎంతో ఆత్మతగా అడిగేయాలి అన్న ప్రశ్న వారి ముందు ఉంచాను. “మాస్టరు గారు! కలెక్టర్ అంటే చాలా గొప్పది కదా, ఐవీఎస్ చదివిన మీరు ఎందుకు ఈ ఊర్లో ఇలా ఉండిపోయారు?” అని అడిగాను. వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పక్కనే ఒక చాక్ పీస్ ఉంటే అది నా వైపు విసిరి “నేల మీద ఐవీఎస్ అని రాయవోయ్” అన్నారు. నేను I A S అని రాశాను. వెంటనే వారు, ”దాన్ని తిరగేసి రాయవోయ్” అన్నారు. S A I అని రాశాను. “సుప్పునుకున్నట్లు నేను IAS దాటలేదోయ్” అన్నారు. దాని అర్థం ఏమిటో కొంచం పెద్దయ్యాక తెలిసింది.

కాలంతరంలో M.A., చేసి, B.Ed. చేశాను. ఉపాధ్యాయుడిగా స్థిరపడ్డాను. నా శ్రీమతి కూడా ప్రభుత్వ పారశాలలో ఉపాధ్యాయురాలు. ఇవన్నీ జరుగుతున్నా మళ్ళీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దర్శనం చేసుకోవాలని ఆలోచన నాకు రాలేదు. కొన్నాళ్ళు వారి దగ్గరుండే దామోదర్ తో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిపాశు. అతను పోయాక అవి ఆగిపోయాయి. కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు నేను ఎక్కడుంటే అక్కడ సత్పుంగాలు చేసుకున్నాను. సత్పుంగంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గ్రంథాలు పారాయణ చేసుకుని, అది పూర్తి అయిన వెంటనే చుట్టుపక్కల వాళ్ళని పిలిచి అన్నానం నిర్వహించడం, కొన్ని ముఖ్యమైన ఉత్సవాలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి జయంతి, ఆరాధన,

గురువూర్చిమ, దత్త జయంతి లాంటివి అందరం కలిసి ఉత్సవంగా జరుపుకోవడం, అప్పుడు జరిగే అన్నదాన కార్యక్రమాలలో ఎన్నో అనుభవాలు పొందడం మాకు పరిపాటి. కొంతమందికి అని వందిన ఆహార పదార్థాలు అనుకోకుండా ఎక్కువ మంది వచ్చినా సరిపోయేవి. ఊహించని విధంగా మహాత్ములు వచ్చి భిక్ష చేయడం జరిగింది. ఇప్పటికీ ప్రతి గురువారం ఒకొక్కరి ఇంట్లో తప్పకుండా సత్పుంగం నిర్వహించుకుంటూ నా చిన్నతనంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు అప్పగించిన కార్యక్రమం, వారి ఆశీస్సులతో దిగ్విజయంగా కొనసాగుతూనే ఉంది.

నాకు మొట్టమొదట బాబు పుట్టాడు. అనుకోని పరిస్థితుల్లో కొద్ది రోజుల్లోనే ఇంకా హస్పిటల్ లో ఉండగానే బాబు మరణించాడు. నాకు మనసంతా వికలష్ణపోయింది. మాస్టరుగారు బాబు చాలా గొప్పవాడు అని చెప్పారు, నేను కూడా నమ్మాను కానీ ఇలా ఎందుకు చేశారు? అని బాధపడుతున్న సమయంలో,, ఎవరో “బాబా పిచ్చివాడు, ఆయన అందరి మీద రాళ్ళ విసురుతూ కోపంగా తిడుతూ పరిగెడుతూ అలా ఉండేవాడట, నువ్వు నమ్ముకున్న బాబా పిచ్చివాడు అన్నారు. మా బాబు పోయాక నాకూడా బాబా మీద అటువంటి అభిప్రాయం కలిగింది. అప్పుడు ఒక రోజు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్పష్ట దర్శనమిచ్చి, నా భుజం మీద చేయి వేసి నా పక్కనే నడుస్తూ “బాబా పిచ్చివాడు కాదు, సాయిని విమర్శించవద్దు” అన్నారు, అప్పుడు స్పష్టంలోనే, “పిచ్చివాడు కాదని అంత గట్టిగా మీరు ఎలా చెప్పగలరు” అని అడిగాను, అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారు, “ఇప్పుడు నేను నీతో ఎలా మాట్లాడుతున్నానో, వారితో కూడా అలాగే మాట్లాడతాను” అని చెప్పి అంతర్థానం అయిపోయారు. ఇక అప్పటినుంచి బాబాని దైవంగానే భావిస్తున్నాను. పైగా అది నా గురుదేవుల ఆజ్ఞ, నేను బాబాను విమర్శిస్తే వారు బాధపడతారు అన్నది నాకు అర్థమైంది. తరవాత నాకు నలుగురు సంతానం కలిగారు.

ఒకసారి స్వప్నంలో,,, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక ఇంటి పైన డాబా మీద కూర్చుని ధ్యానం చేసుకుంటున్నారు. నేను చూస్తుండగానే వారు గాలిలోకి లేస్తున్నారు. నేను వెంటనే వారి పాదాలు పట్టుకున్నాను మేమిద్దరం ఆకాశంలో ప్రయాణం చేస్తున్నాం. కింద కొండలు లోయలు చెట్లు

అన్ని వెళ్లిపోతున్నాయి. ముందుగా నన్న అహాచిలం తీసుకువెళ్లారు అక్కడ దర్జనం చేయించి, తర్వాత కల్పారు తీసుకువెళ్లారు. తర్వాత శ్రీశైలం దర్జనం చేయించి అంతర్థానమైపోయారు. వారు నాకు ఏమేం చేయాలనుకున్నారో స్వప్నాల ద్వారా చాలా జరిపించారు. ఇంకొక సంఘటన ఏమిటంటే, ఏప్రిల్ 12వ తేదీన నేను రైల్లో ప్రయాణం చేస్తున్నాను తెల్లవారుజామున 5:00 కి నాకు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. నా ఎదురుగుండా ఒక భ్రాక్ బోర్డు ఉంది దాని మీద పైవరుసలో అందరూ మహాత్ముల ఫోటోలు, క్రింది వరుసలో దేశ నాయకుల ఫోటోలు ఉన్నాయి ఈరెండు వరసల మధ్యలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారి ఫోటో ఉంది. దీని అర్థం ఏమిచి అని స్వప్నంలోనే ఆలోచిస్తున్నాను. ఇప్పుడు చూస్తున్న వారందరూ దేహం వదిలేసిన వాళ్లే పొరపాటున పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారు కూడా శరీరం వదిలేస్తారా అన్న ఆలోచన వచ్చి, ఉలిక్కిపడి లేచాను. ‘ఇలా అనిపించిందేంటి?’ అని బాధపడ్డాను. తర్వాత ఇల్లు చేరాము. ఆరోజు సాయంత్రం ఏడు గంటల సమయంలో మాణసి పారశాలలో పనిచేస్తున్న క్రాష్ట మాస్టరుగారు నాకు ఎదురుపడి “ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారు వెళ్లిపోయారు” అని చెప్పారు. నేను నమ్మలేనట్టు తరచి తరచి వివరము అడిగాను, ఉదయం, మధ్యహారం సమయాల్లో రేడియోలో ఈ వార్త వచ్చింది, అని చెప్పారు. నేను నిలువునా కృంగిపోయాను. అప్పుడు నా చుట్టూ ఉన్న పరిస్థితుల కారణంగా చివరి దర్జనానికి కూడా వెళ్లలేక పోయాను. తర్వాత చాలా కాలానికి పూజ్యశ్రీ అమృగారి దగ్గరకి ఒంగోలు వెళ్లి, నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని చిన్నప్పుడు దర్శించుకున్న దగ్గరనుంచి, ఇప్పటిదాకా జరిగినవస్తీ ఏకరువు పెట్టి, ఒక బీడ్డ లాగా తలి దగ్గర అన్నీ చెప్పుకున్నాను.

2017 ప్రాంతంలో నేను కొలిమెర్ల ప్రభుత్వ పారశాలలో పనిచేస్తున్నప్పుడు, నాకు క్లాసు లేనప్పుడు, ప్రయోగశాల(లాబ్)లో కూర్చుని పారాయణ చేసుకోవడం అలవాటు. అలాగే ఆరోజు ‘శ్రీ సాయిమాస్టరు స్నేతులు’ పారాయణ చేసుకుంటున్నాను. అకస్మాత్తుగా చల్లిగాలి వీచింది. వర్షం పడుతోందా అనిపించి బైటికి చూసాను. ఈలోప పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తెల్ల పంచ, చొక్కా వేసుకొని

ఆ పంచ కొంగు చేతో పట్టుకొని ఎదురుగా ప్రత్యక్షమయ్యారు. లోపలి నుంచి ‘గురుదేవా’ అని పిలవాలనిపిస్తోంది. కానీ పిలువలేకపోతున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తరంగాల రూపంలో గది అంతా వ్యాపించారు. ఇది స్వప్నం కాదు. బాహ్యంలో నా గురుదేవులు నాకొసగిన చక్కబెట్టి అనుభూతి!!

2021 నవంబర్ నెలలో నేను పదవీ విరమణ చేశాను. అప్పటినించి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో చాలా సార్లు, “ఏమాయ్ టైము అయిపోయింది వచ్చేయ్” అంటున్నారు. నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని, “ఇప్పుడే కదా స్వామి పదవీ విరమణ చేశాను, కొంతకాలం ప్రశాంతంగా గడపాలి కదా, కనీసం ఒక సంవత్సరం అయినా సమయం ఇవ్వండి” అని అడిగాను. అయితే ఒకరోజు స్వప్నంలో ఒక తేదీ చెప్పి, ‘ఆరోజు వచ్చేయాలి’ అన్నారు, స్వప్నం ముగిసింది. సరే పుట్టిన తర్వాత ఎప్పుడైనా వెళ్లి పోవాల్సిందే కదా అనుకున్నాను.. ఒకరోజు స్వప్నంలో,,, ఎడ్డ బండిమీద ఒక పెద్ద వాగు దాటుతున్నాను, నీటి ఉధృతి చాలా ఎక్కువగా పుంది. ఎలా దాటాలో తెలియటం లేదు. కొట్టుకుపోవడం భాయం అనుకున్నాను. ఎదురుగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ప్రత్యక్షమై, “ఏంతూ ఎటు పోతున్నావ్” అని అడిగారు. నా దగ్గర సమాధానం లేదు. వెంటనే వారు నాకు చెయ్యి అందించి, బండి నుంచి దింపేశారు. ‘హమ్ముయ్’ అని ఊపిరి తీసుకున్నాను. ప్రాణపాయం నించి రక్షించారు అనిపించింది.

తర్వాత చూసుకుంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, నన్న వచ్చేయ్యమన్న రోజునే ఈ స్వప్నం వచ్చింది. అంటే శ్రీగురుడు లాగా నా తలరాతని మార్పి, ఈ జీవితాన్ని ప్రసాదించారు.

ఇలా ఏమీ తెలియని ఒక పల్లెటూరి అబ్బాయిని ఆధ్యాత్మికంగా, లౌకికంగా, ఉన్నతస్థాయికి తీసుకువచ్చిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారితో బుణానుబంధం ఏనాటిదో!! వారి పరిచయం నా జీవితానికి అర్థాన్నిచీంది. ప్రత్యక్షంగా సంబంధాన్ని కొనసాగించకపోయానా, నా మనసులో గురుదేవుని స్థానాన్ని గురైరిగి నన్ననుగ్రహిస్తున్న నా స్వామికి కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కమాంజలులు!! ●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి బీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
 శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి బీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
 ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
 అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
 ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్యము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
 ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
 బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి బీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
 BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
 BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

సాయంకాల కార్యక్రమములు

- గం॥ 6:30 - 'శ్రీ సత్యాగ్రహి కూబిపూర్ణాది సృత్య సికేతన్', ఒంగోలు వాలచే 'శ్రీ కిలడి సాయి దివ్య చలతం' సృత్య రూపకం ప్రదర్శన.
- గం॥ 9:00 - శేష్ హోరతి.
- గం॥ 9:30 - ప్రసాద వితరణ.

మార్చి 7, 2025 శుక్రవారం

ఉదయ కార్యక్రమములు

- గం॥ 5:30 - మేలుకొలుపు సేవ.
- గం॥ 6:00 - శ్రీ సాయిబాబా కాకడ ఆరతి.
- గం॥ 7:30 - పూజ్య శ్రీ అమృగాల సమాధి అజ్ఞానేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ.
- గం॥ 8:30 - అల్పాహార వైవేర్య సేవ.
- గం॥ 9:00 - ప్రసాద వితరణ.
- గం॥ 10:00 - శ్రీ సాయిమాస్టర్ సిత్య సత్యప్రతము
- గం॥ 12:30 - మధ్యాహ్న హోరతి.
- గం॥ 1:00 - భోజన ప్రసాద వితరణ.

సాయంకాల కార్యక్రమములు

- గం॥ 5:00 - గురుకుటుంబంతో ఇష్టాగోప్త్వి.
- గం॥ 9:00 - శేష్ హోరతి.
- గం॥ 9:30 - ప్రసాద వితరణ.

మార్చి 8, 2025 శనివారం

పూజ్య గురుపత్ని సమాధి వద్ద జరుగు సిత్య సేవలు నిర్ణిత సమయాలలో యథావిభిగా జరుగుతాయి.

అల్పాహార ప్రసాద వినియోగ అనంతరము ఈ క్రింది ప్రత్యేక కార్యక్రమం వుంటుంది.

గం॥ 10:00 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేషులచే వీరచితమైన -

- 'ఏలి నిజం?' 'మతం ఎందుకు?' 'మలయు 'శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము' గ్రంథాల సమస్వయం.
- గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేశ్వర్ గాలచే సత్యంగము.

గ్రంథ సమస్వయ సమీక్షా సమావేశం మధ్యాహ్న భోజన ప్రసాద వినియోగ అనంతరం కూడా కొనసాగుతుంది.

మార్చి 9, 2025 ఆదివారం

పూజ్య గురుపత్ని సమాధి వద్ద జరుగు సిత్య సేవలు నిర్ణిత సమయాలలో యథావిభిగా జరుగుతాయి.

అల్పాహార ప్రసాద వినియోగ అనంతరము ఈ క్రింది ప్రత్యేక కార్యక్రమం వుంటుంది.

గం॥ 10:00 - 'సిత్యజీవితంలో సాధన' - గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేశ్వర్ గాలచే సత్యంగము.

గం॥ 12:30 - మధ్యాహ్న హోరతి

గం॥ 1:00 - భోజన ప్రసాద వితరణ, కార్యక్రమముల ముగింపు

కళ్యాణ మహాత్మావమునకు విచ్ఛేయ భక్తులకు వసతి, భోజన సదుపాయాలు ఏర్పాటు చేయబడినవి.

వివరములకు : - శ్రీ ఆర్.ఎస్. శశిధర్ గారు (98496 45573).

మూజ్య గురుదంపతుల లీలా కళ్యాణ మహాత్మవము

మన గురుదంపతుల కళ్యాణ మహాత్మవము జరిగి 50 సంవత్సరాలు పూర్తయిన కారణంగా వారి కల్యాణ మహాత్మవ రజతోత్సవ వేడుకలు ‘శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ బివ్యసన్మిధానము’ లో విశేష కార్యక్రమములతో మార్చి 5వ తేదీ నుంచి 9వ తేదీ వరకు జరగనున్నాయి. ఈ కార్యక్రమాలలో భక్తులందరూ పాల్గొని గురుదంపతుల కృపాశీస్సులు పొందవలసిందిగా ప్రార్థన!